

253/2008 Sb.

ZÁKON

ze dne 5. června 2008

o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

Změna: 285/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb., 199/2010 Sb.
Změna: 139/2011 Sb.
Změna: 420/2011 Sb.
Změna: 428/2011 Sb., 457/2011 Sb., 18/2012 Sb., 377/2012 Sb., 399/2012 Sb.
Změna: 241/2013 Sb.
Změna: 303/2013 Sb.
Změna: 257/2014 Sb.
Změna: 166/2015 Sb.
Změna: 243/2016 Sb.
Změna: 377/2015 Sb., 188/2016 Sb., 368/2016 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 371/2017 Sb.
Změna: 35/2018 Sb.
Změna: 94/2018 Sb.
Změna: 111/2019 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁾ a upravuje

- a) některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
- b) některá práva a povinnosti fyzických a právnických osob při uplatňování opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
a to za účelem zabránění zneužívání finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti a k financování terorismu a vytvoření podmínek pro odhalování takového jednání.

§ 2

Povinné osoby

(1) Povinnou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) úvěrová instituce, kterou je
1. banka,
 2. spořitelna a úvěrní družstvo,
- b) finanční instituce, kterou, pokud není úvěrovou institucí, je
1. centrální depozitář, osoba vedoucí evidenci navazující na centrální evidenci cenných papírů vedenou centrálním depozitářem, osoba vedoucí samostatnou evidenci investičních nástrojů, osoba vedoucí evidenci navazující na samostatnou evidenci investičních nástrojů⁴⁾,
 2. organizátor trhu s investičními nástroji,
 3. osoba s povolením k poskytování investičních služeb⁵⁾,
 4. investiční společnost, zajišťovna, pojišťovací zprostředkovatel a samostatný likvidátor investičního fondu a penzijní společnost,
 5. osoba oprávněná k poskytování platebních služeb nebo vydávání elektronických peněz³⁾,
 6. osoba oprávněná k poskytování leasingu, záruk, úvěrů nebo peněžních půjček anebo k obchodování s nimi,
 7. osoba oprávněná ke zprostředkování spoření, leasingu, úvěrů nebo peněžních půjček,
 8. pojišťovna, zajišťovna, pojišťovací zprostředkovatel a samostatný likvidátor pojistných událostí při výkonu činností souvisejících s provozováním životního pojištění⁷⁾, s výjimkou pojišťovacího zprostředkovatele, u něhož pojišťovna nese odpovědnost za škodu způsobenou jeho činností,
 9. osoba, která vykupuje dluhy a pohledávky a obchoduje s nimi,
 10. osoba oprávněná ke směnářské činnosti podle zákona o směnářské činnosti,
 11. osoba neuvedená v bodech 1 až 10, oprávněná k provádění nebo zprostředkování poštovních služeb, jejichž účelem je

dodání poukázané peněžní částky,

12. osoba oprávněná k poradenské činnosti pro podnikatele ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie nebo k poradenství a službám v oblasti fúzí a koupě obchodních závodů⁹⁾,

13. osoba poskytující služby peněžního makléřství,

14. osoba poskytující služby úschovy cenností,

c) provozovatel hazardní hry podle zákona upravujícího hazardní hry s výjimkou provozovatele peněžité, věcné, okamžité anebo číselné loterie, hry bingo nebo tomboly,

d) osoba oprávněná k obchodování s nemovitostmi nebo ke zprostředkování obchodu s nimi,

e) auditor, daňový poradce a účetní,

f) soudní exekutor při provádění další činnosti exekutora podle exekučního řádu a při úschově peněz, cenných papírů nebo jiného majetku,

g) notář při úkonech v rámci notářské úschovy⁸⁾ anebo advokát nebo notář při úschově peněz, cenných papírů nebo jiného majetku svého klienta, anebo jestliže klientem požadované služby mají spočívat nebo spočívají v jednání jménem klienta nebo na jeho účet při

1. obstarávání koupě nebo prodeje nemovitosti nebo obchodního závodu⁹⁾ anebo jeho části,

2. správě peněz, cenných papírů, obchodních podílů nebo jiného majetku svého klienta, včetně jednání jménem klienta nebo na jeho účet v souvislosti se zřízením účtu u úvěrové instituce nebo zahraniční úvěrové instituce anebo účtu cenných papírů a správou takového účtu,

3. zakládání, řízení nebo provozování obchodní společnosti, podnikatelského seskupení nebo jiného obdobného útvaru, a to bez ohledu na to, zda se jedná o právnickou osobu či nikoliv, jakož i získávání a shromažďování peněžních prostředků nebo jiných penězi ocenitelných hodnot za účelem založení, řízení nebo ovládnutí takového subjektu, nebo

4. inkasu, platbách, převodech, vkladech nebo výběrech prováděných při bezhotovostním i hotovostním platebním styku, anebo jakémkoli jiném jednání, které směřuje k pohybu peněz nebo jej přímo vyvolá,

h) osoba neuvedená v písmenu g), poskytující v rámci své podnikatelské činnosti nebo činnosti svěřenského fondu nebo činnosti jiného právního uspořádání bez právní osobnosti jiné osobě služby, které spočívají v

1. zakládání právnických osob,

2. jednání jménem právnické osoby, anebo jiné osoby v obdobném postavení, pokud výkon této služby je pouze dočasný a souvisí se založením a správou právnické osoby,

3. poskytování sídla, adresy, popřípadě i dalších s tím souvisejících služeb pro jinou právnickou osobu,

4. jednání jako pověřený akcionář pro jinou osobu, pokud tato není společností, jejíž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu a která podléhá požadavkům na zveřejnění informací rovnocenným požadavkům práva Evropské unie, nebo

5. jednání jejím jménem nebo na její účet při činnostech uvedených v písmenu g),

i) osoba oprávněná k obchodování s kulturními památkami¹⁰⁾ nebo s předměty kulturní hodnoty¹¹⁾ nebo ke zprostředkování takových obchodů,

j) osoba oprávněná k obchodování s použitým zbožím nebo ke zprostředkování takových obchodů nebo k přijímání věcí do zástavy,

k) národní správce rejstříku obchodování s povolenkami podle zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů²⁷⁾ (dále jen „národní správce“),

l) osoba poskytující služby spojené s virtuální měnou, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí elektronicky uchovávaná jednotka bez ohledu na to, zda má nebo nemá emitenta, a která není peněžním prostředkem podle zákona o platebním styku, ale je přijímána jako platba za zboží nebo služby i jinou osobou odlišnou od jejího emitenta.

(2) Povinnou osobou je rovněž

a) zahraniční právnická nebo fyzická osoba uvedená v odstavci 1, která na území České republiky působí prostřednictvím své pobočky, organizační složky nebo provozovny, a to v rozsahu činnosti touto pobočkou, organizační složkou nebo provozovnou vykonávané,

b) na území České republiky působící zahraniční osoba, pokud jako podnikatel vykonává činnosti uvedené v odstavci 1,

c) podnikatel, který není uveden v odstavci 1 při obchodu v hotovosti v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší,

d) právnická osoba, která není podnikatelem, pokud je oprávněna poskytovat jako službu některou z činností uvedených v odstavci 1, nebo při obchodu v hotovosti v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší.

(3) Povinnou osobou není, s výjimkou osoby uvedené v odstavci 2 písm. c) a d), osoba, která činnosti uvedené v odstavci 1 nevykonává jako předmět svého podnikání.

§ 3

Základní pojmy

(1) Legalizací výnosů z trestné činnosti se pro účely tohoto zákona rozumí jednání sledující zakrytí nezákonného původu jakékoliv ekonomické výhody vyplývající z trestné činnosti s cílem vzbudit zdání, že jde o majetkový prospěch nabytý v souladu se zákonem; uvedené jednání spočívá například

- a) v přeměně nebo převodu majetku s vědomím, že pochází z trestné činnosti, za účelem jeho utajení nebo zastření jeho původu nebo za účelem napomáhání osobě, která se účastní páchaní takové činnosti, aby unikla právním důsledkům svého jednání,
- b) v utajení nebo zastření skutečné povahy, zdroje, umístění, pohybu majetku nebo nakládání s ním nebo změny práv vztahujících se k majetku s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti,
- c) v nabytí, držení, použití majetku nebo nakládání s ním s vědomím, že pochází z trestné činnosti, nebo
- d) ve zločinném spolčení osob nebo jiné formě součinnosti za účelem jednání uvedeného pod písmeny a), b) nebo c).

(2) Financováním terorismu je

- a) shromažďování nebo poskytnutí peněžních prostředků nebo jiného majetku s vědomím, že bude, byť i jen zčásti, použit ke spáchání trestného činu teroru¹²⁾, teroristického útoku¹³⁾ nebo trestného činu, který má umožnit nebo napomoci spáchání takového trestného činu¹⁴⁾, nebo k podpoře osoby nebo skupiny osob připravujících se ke spáchání takového trestného činu, nebo
- b) jednání vedoucí k poskytnutí odměny nebo odškodnění pachatele trestného činu teroru, teroristického útoku nebo trestného činu, který má umožnit nebo napomoci spáchání takového trestného činu¹⁴⁾, nebo osoby pachateli blízké ve smyslu trestního zákona¹⁵⁾, nebo sbírání prostředků na takovou odměnu nebo na odškodnění,
- c) pro účely tohoto zákona i financování šíření zbraní hromadného ničení podle odstavce 3.

(3) Financováním šíření zbraní hromadného ničení se rozumí shromažďování nebo poskytnutí peněžních prostředků nebo jiného majetku s vědomím, že bude, byť i jen zčásti, použit šířitelem zbraní hromadného ničení nebo bude použit na podporu šíření takových zbraní v rozporu s požadavky mezinárodního práva²⁹⁾.

(4) Pro účely tohoto zákona není rozhodující, zda k jednání uvedenému v odstavcích 1 až 3 nebo ke spáchání trestného činu došlo nebo má dojít zcela nebo zčásti na území České republiky nebo v cizině.

§ 4

Další pojmy

(1) Obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí každé jednání povinné osoby s jinou osobou, pokud takové jednání směřuje k nakládání s majetkem této jiné osoby nebo k poskytnutí služby této jiné osobě.

(2) Obchodním vztahem se pro účely tohoto zákona rozumí smluvní vztah mezi povinnou osobou a jinou osobou, jehož účelem je nakládání s majetkem této jiné osoby nebo poskytování služeb této jiné osobě, jestliže je při vzniku smluvního vztahu s přihlédnutím ke všem okolnostem zřejmé, že bude obsahovat opakující se plnění.

(3) Příkazem klienta se pro účely tohoto zákona rozumí každý jeho úkon, na jehož základě má povinná osoba nakládat s majetkem.

(4) Skutečným majitelem se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba, která má fakticky nebo právně možnost vykonávat přímo nebo nepřímo rozhodující vliv v právnické osobě, ve svěřenském fondu nebo v jiném právním uspořádání bez právní osobnosti. Má se za to, že při splnění podmínek podle věty první skutečným majitelem je

a) u obchodní korporace fyzická osoba,

1. která sama nebo společně s osobami jednajícími s ní ve shodě disponuje více než 25 % hlasovacích práv této obchodní korporace nebo má podíl na základním kapitálu větší než 25 %,
2. která sama nebo společně s osobami jednajícími s ní ve shodě ovládá osobu uvedenou v bodě 1,
3. která má být příjemcem alespoň 25 % zisku této obchodní korporace, nebo
4. která je členem statutárního orgánu, zástupcem právnické osoby v tomto orgánu anebo v postavení obdobném postavení člena statutárního orgánu, není-li skutečný majitel nebo nelze-li jej určit podle bodů 1 až 3,

b) u spolku, obecně prospěšné společnosti, společenství vlastníků jednotek, církve, náboženské společnosti nebo jiné právnické osoby podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností fyzická osoba,

1. která disponuje více než 25 % jejich hlasovacích práv,
2. která má být příjemcem alespoň 25 % z jí rozdělovaných prostředků, nebo
3. která je členem statutárního orgánu, zástupcem právnické osoby v tomto orgánu anebo v postavení obdobném postavení člena statutárního orgánu, není-li skutečný majitel nebo nelze-li jej určit podle bodu 1 nebo 2,

c) u nadace, ústavu, nadačního fondu, svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti fyzická osoba nebo skutečný majitel právnické osoby, která je v postavení

1. zakladatele,
2. svěřenského správce,
3. obmyšleného,
4. osoby, v jejímž zájmu byla založena nebo působí nadace, ústav, nadační fond, svěřenský fond nebo jiné uspořádání bez právní osobnosti, není-li určen obmyšlený, a
5. osoby oprávněné k výkonu dohledu nad správou nadace, ústavu, nadačního fondu, svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti.

(5) Politicky exponovanou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí

a) fyzická osoba, která je nebo byla ve významné veřejné funkci s celostátním nebo regionálním významem, jako je zejména hlava státu, předseda vlády, vedoucí ústředního orgánu státní správy a jeho zástupce (náměstek, státní tajemník), člen parlamentu, člen řídicího orgánu politické strany, vedoucí představitel územní samosprávy, soudce nejvyššího soudu, ústavního soudu nebo jiného nejvyššího justičního orgánu, proti jehož rozhodnutí obecně až na výjimky nelze použít opravné prostředky, člen bankovní rady centrální banky, vysoký důstojník ozbrojených sil nebo sboru, člen nebo zástupce člena, je-li jím právnická osoba, statutárního orgánu obchodní korporace ovládané státem, velvyslanec nebo vedoucí diplomatické mise, anebo fyzická osoba, která obdobnou funkci vykonává nebo vykonávala v jiném státě, v orgánu Evropské unie anebo v mezinárodní organizaci,

b) fyzická osoba, která je

1. osobou blízkou k osobě uvedené v písmenu a),
2. společníkem nebo skutečným majitelem stejné právnické osoby, popřípadě svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti, jako osoba uvedená v písmenu a), nebo je o ní povinné osobě známo, že je v jakémkoli jiném blízkém podnikatelském vztahu s osobou uvedenou v písmenu a), nebo
3. skutečným majitelem právnické osoby, popřípadě svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti, o kterých je povinné osobě známo, že byly vytvořeny ve prospěch osoby uvedené v písmenu a).

(6) Průkazem totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí doklad vydaný orgánem veřejné správy, v němž je uvedeno jméno a příjmení, datum narození a z něhož je patrná podoba, popřípadě i jiný údaj umožňující identifikovat osobu, která doklad předkládá, jako jeho oprávněného držitele.

(7) Korespondenčním vztahem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) poskytování bankovních služeb jednou bankou jako korespondenční bankou jiné bance jako korespondenční bance, včetně poskytování běžného nebo jiného účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovostí, mezinárodní převody finančních prostředků, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby, nebo

b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi anebo mezi úvěrovými a finančními institucemi navzájem, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry a převodů finančních prostředků, v nichž jsou korespondenční institucí korespondenční institucí poskytovány obdobné služby jako v písmenu a).

(8) Osobou poskytující služby spojené s virtuální měnou se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která jako předmět své podnikatelské činnosti kupuje, prodává, uchovává, pro jiného spravuje nebo zprostředkovává nákup nebo prodej virtuální měny, případně poskytuje další služby spojené s virtuální měnou.

(9) Nepřímým vlivem se pro účely tohoto zákona rozumí vliv vykonávaný prostřednictvím jiné osoby nebo jiných osob.

(10) Disponováním s hlasovacími právy se pro účely tohoto zákona rozumí možnost vykonávat hlasovací práva na základě vlastního uvážení bez ohledu na to, zda a na základě jakého právního důvodu jsou vykonávána, popřípadě možnost ovlivňovat výkon hlasovacích práv jinou osobou.

(11) Blízkým podnikatelským vztahem se pro účely tohoto zákona rozumí taková materiální provázanost v rámci podnikatelské činnosti, kdy prospěch nebo újmu jedné osoby by mohla druhá osoba důvodně počítovat jako prospěch či újmu vlastní.

§ 5

Identifikační údaje

(1) Pro účely tohoto zákona se identifikačními údaji rozumí

a) u fyzické osoby všechna jména a příjmení, rodné číslo, a nebylo-li přiděleno, datum narození, dále místo narození, pohlaví, trvalý nebo jiný pobyt a státní občanství; jde-li o podnikající fyzickou osobu, též její obchodní firma, odlišující dodatek nebo další označení, místo podnikání a identifikační číslo osoby,

b) u právnické osoby obchodní firma nebo název včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, sídlo, identifikační číslo osoby nebo obdobné číslo přidělované v zahraničí; u fyzické osoby, která je členem jejího statutárního orgánu, údaje ke zjištění a ověření její totožnosti,

c) u svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti jeho označení a identifikační údaje jeho správce, obhospodařovatele, nebo osoby v obdobném postavení v rozsahu podle písmen a) a b).

(2) Odůvodňuje-li to hodnocení rizik podle § 21a, mohou být kromě informací v odstavci 1 získávány další údaje k identifikaci, jakými jsou zejména číslo telefonu, adresa pro doručování elektronické pošty, údaje o zaměstnání nebo zaměstnavateli.

§ 6

Podezřelý obchod

(1) Podezřelým obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí obchod uskutečněný za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo podezření, že v obchodu použité prostředky jsou určeny k financování terorismu, nebo že obchod jinak souvisí nebo je spojen s financováním terorismu, anebo jiná skutečnost, která by mohla takovému podezření nasvědčovat, a to pokud například

a) klient provádí výběry nebo převody na jiné účty bezprostředně po hotovostních vkladech,

- b) během jednoho dne nebo ve dnech bezprostředně následujících uskuteční klient nápadně více peněžních operací, než je pro jeho činnost obvyklé,
- c) počet účtů zřizovaných klientem je ve zjevném nepoměru k předmětu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,
- d) klient provádí převody majetku, které zjevně nemají ekonomický důvod, anebo provádí složité nebo neobvykle objemné obchody,
- e) prostředky, s nimiž klient nakládá, zjevně neodpovídají povaze nebo rozsahu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,
- f) účet je využíván v rozporu s účelem, pro který byl zřízen,
- g) klient vykonává činnosti, které mohou napomáhat zastření jeho totožnosti nebo zastření totožnosti skutečného majitele,
- h) klientem nebo skutečným majitelem je osoba ze státu, který nedostatečně nebo vůbec neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, nebo
- i) povinná osoba má pochybnosti o pravdivosti získaných identifikačních údajů o klientovi.

(2) Podezřelým je obchod vždy, pokud

- a) klientem nebo skutečným majitelem je osoba, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí¹⁷⁾,
- b) předmětem obchodu je nebo má být zboží nebo služby, vůči nimž Česká republika uplatňuje sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí¹⁷⁾, nebo
- c) klient se odmítá podrobit kontrole nebo odmítá uvést identifikační údaje osoby, za kterou jedná.

ČÁST DRUHÁ

ZÁKLADNÍ POVINNOSTI POVINNÝCH OSOB

HLAVA I

IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA

§ 7

Povinnost identifikace

(1) Povinná osoba provede identifikaci klienta nejpozději tehdy, kdy je zřejmé, že hodnota obchodu překročí částku 1 000 EUR, pokud tento zákon dále nestanoví jinak.

(2) Bez ohledu na limit stanovený v odstavci 1 identifikuje povinná osoba klienta rovněž vždy, pokud jde o

- a) podezřelý obchod,
- b) vznik obchodního vztahu,
- c) uzavření smlouvy o nájmu bezpečnostní schránky nebo smlouvy o úschově,
- d) nákup nebo přijetí kulturních památek, předmětů kulturní hodnoty, použitého zboží nebo zboží bez dokladu o jeho nabytí ke zprostředkování jejich prodeje anebo přijímání věcí do zástavy, nebo
- e) výplatu zůstatku zrušeného vkladu z vkladní knížky na doručitele.

(3) Povinná osoba identifikuje osobu, která má právo na plnění ze životního pojištění, nejpozději v době vyplacení pojistného plnění.

(4) Povinná osoba pro jednotlivé typy jí poskytovaných obchodů, na které se nevztahuje odstavec 2, stanoví na základě hodnocení rizik podle § 21a hodnotu obchodu, při jejímž dosažení vždy provede identifikaci klienta. Tato hodnota nemůže být vyšší než částka uvedená v odstavci 1.

§ 8

Provádění identifikace

(1) První identifikaci klienta, který je fyzickou osobou, a každé fyzické osoby jednající jménem klienta, který je právnickou osobou, provede povinná osoba za fyzické přítomnosti identifikovaného, pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak.

(2) Při identifikaci klienta, který je

a) fyzickou osobou, povinná osoba identifikační údaje zaznamenaná a ověří z průkazu totožnosti, jsou-li v něm uvedeny, a dále zaznamenaná druh a číslo průkazu totožnosti, stát, popřípadě orgán, který jej vydal, a dobu jeho platnosti; současně ověří shodu podoby s vyobrazením v průkazu totožnosti,

b) právnickou osobou, povinná osoba identifikační údaje zaznamenaná a ověří z dokladu o existenci právnické osoby a v rozsahu podle písmene a) provede identifikaci fyzické osoby, která jejím jménem jedná v daném obchodu; je-li statutárním orgánem, jeho členem nebo ovládající osobou této právnické osoby jiná právnická osoba, zaznamenaná i její identifikační údaje.

(3) V rámci identifikace klienta povinná osoba zjistí a zaznamená, zda klient není politicky exponovanou osobou nebo zda není osobou, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(4) Je-li klient zastoupen na základě plné moci, provádí se identifikace zmocněnce podle odstavce 2 a dále předložením plné moci; tato plná moc se nevyžaduje, jestliže osoba, která jinak nebyla zmocněna k nakládání s peněžními prostředky na účtu, ukládá na účet hotovost a současně doručuje povinné osobě již vyplněné a oprávněnou osobou podepsané doklady, nebo pouze doručuje doklady, na základě kterých má být uskutečněna dispozice s peněžními prostředky na účtu.

(5) Je-li klient zastoupen zákonným zástupcem nebo opatrovníkem, provádí se identifikace zákonného zástupce nebo opatrovníka podle odstavce 2. Zákonný zástupce doloží identifikační údaje zastoupeného, opatrovník předloží i příslušné rozhodnutí soudu.

(6) Při dalších obchodech s klientem, který byl již identifikován podle odstavce 2, ověří povinná osoba vhodným způsobem totožnost konkrétní jednatelky fyzické osoby. Toto ověření lze provést i bez fyzické přítomnosti klienta, který je fyzickou osobou, nebo fyzické osoby jednatelky jménem klienta, který je právnickou osobou.

(7) V době trvání obchodního vztahu nebo při dalších obchodech povinná osoba kontroluje platnost a úplnost identifikačních údajů klienta, informací získaných v rámci kontroly klienta (§ 9), důvodnost zjednodušené kontroly klienta (§ 13) nebo výjimky z kontroly klienta (§ 13a) a zaznamenává jejich změny.

(8) Jestliže povinná osoba při uzavírání obchodu má podezření, že klient nejedná svým jménem nebo že zastírá, že jedná za třetí osobu, vyzve klienta, aby doložil plnou moc podle odstavce 3. Každý je povinen této výzvě vyhovět, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak; advokát nebo notář může tuto povinnost vůči povinné osobě splnit též předáním kopií příslušných částí dokladů, z nichž identifikační údaje zjistil.

(9) Klient poskytne povinné osobě informace, které jsou k provedení identifikace nezbytné, včetně předložení příslušných dokladů. Povinná osoba může pro účely tohoto zákona pořizovat kopie nebo výpisy z předložených dokladů a zpracovávat takto získané informace k naplnění účelu tohoto zákona.

§ 9

Kontrola klienta

(1) Kontrolu klienta provádí povinná osoba

a) před uskutečněním obchodu mimo obchodní vztah

1. nejpozději v době, kdy je zřejmé, že dosáhne hodnoty 15 000 EUR nebo vyšší,

2. s politicky exponovanou osobou, nebo

3. s osobou usazenou v zemi, kterou na základě označení Evropské komise nebo z jiného důvodu je třeba považovat za vysoce rizikovou,

b) v situacích, na které se vztahuje povinnost identifikace podle § 7 odst. 2 písm. a) až c), a to nejpozději před uskutečněním transakce,

c) v době trvání obchodního vztahu,

d) uvedená v § 2 odst. 1 písm. c) při obchodu v hodnotě 2 000 EUR nebo vyšší, nebo

e) uvedená v § 2 odst. 2 písm. c) a d) při obchodu v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší.

(2) Kontrola klienta zahrnuje

a) získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu,

b) zjišťování vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele, pokud je klientem právnická osoba, svěřenský fond nebo jiné právní uspořádání bez právní osobnosti, a přijetí opatření ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele,

c) průběžné sledování obchodního vztahu včetně přezkoumávání obchodů prováděných v průběhu daného vztahu za účelem zjištění, zda obchody jsou v souladu s tím, co je povinné osobě známo o klientovi a jeho podnikatelském a rizikovém profilu,

d) přezkoumávání zdrojů peněžních prostředků nebo jiného majetku, kterého se obchod nebo obchodní vztah týká, a

e) v rámci obchodního vztahu s politicky exponovanou osobou též přiměřená opatření ke zjištění původu jejího majetku.

(3) Povinná osoba provádí kontrolu klienta podle odstavce 2 písm. c) a d) v rozsahu potřebném k posouzení možného

rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v závislosti na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo obchodu. Osobám oprávněným k provádění kontroly plnění povinností podle § 35 odůvodní povinná osoba přiměřenost rozsahu kontroly klienta a doloží způsob jejího provádění nebo ověření splnění podmínek pro zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta podle § 13 nebo pro výjimku z identifikace a kontroly klienta podle § 13a, a to s ohledem na výše uvedená rizika.

(4) Při posuzování možného rizika podle odstavce 3 povinná osoba zohlední rizikové faktory uvedené v hodnocení rizik podle § 21a.

(5) Povinná osoba pro jednotlivé typy jí poskytovaných obchodů stanoví na základě hodnocení rizik podle § 21a hodnotu obchodu, při jejímž dosažení vždy provede kontrolu klienta. Tato hodnota nemůže být vyšší než částka uvedená v odstavci 1.

(6) Při provádění kontroly klienta povinná osoba zjišťuje a zaznamenává u

a) skutečného majitele údaje k ověření jeho totožnosti a postup při jeho zjišťování,

b) obmyšleného svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti, který je určen na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, informace dostatečné ke ztotožnění konkrétního obmyšleného v okamžiku výplaty výnosů nebo v okamžiku, kdy obmyšlený uplatní svá nabytá práva,

c) oprávněné osoby ze životního pojištění, která je

1. určena jako konkrétní osoba nebo právní uspořádání bez právní osobnosti, její jméno a příjmení nebo název,
2. určena na základě jejího vztahu k pojištěnému anebo jinak, informace dostatečné ke ztotožnění konkrétní oprávněné osoby v okamžiku výplaty plnění,
3. politicky exponovanou osobou, všechny významné okolnosti a průběh obchodního vztahu.

(7) Klient poskytne povinné osobě informace, které jsou k provedení kontroly nezbytné, včetně předložení příslušných dokladů.

(8) Povinná osoba může pro účely tohoto zákona pořizovat kopie nebo výpisy z předložených dokladů a zpracovávat takto získané informace k naplnění účelu tohoto zákona.

§ 10

Zprostředkovaná identifikace

(1) Na žádost klienta nebo povinné osoby může identifikaci klienta podle § 8 odst. 1 provést notář nebo kontaktní místo veřejné správy.

(2) Notář nebo kontaktní místo veřejné správy sepiše o identifikaci listinu, která je veřejnou listinou, v níž uvede

a) kdo, na čí žádost a pro jaký účel identifikaci provedl,

b) identifikační údaje klienta,

c) osvědčení prohlášení identifikované fyzické osoby, osoby jednající jménem identifikované právnické osoby nebo zástupce identifikované osoby o účelu provedené identifikace a o potvrzení správnosti identifikace, popřípadě o výhradách k provedené identifikaci,

d) místo a datum sepsání listiny, popřípadě místo a datum, kde a kdy k identifikaci došlo, jsou-li odlišná od místa nebo data sepsání,

e) podpis toho, kdo provedl identifikaci, otisk jeho úředního razítka a pořadové číslo evidence listin o identifikaci.

(3) Přílohou listiny o identifikaci jsou kopie těch částí dokladů, použitých k identifikaci, z nichž lze zjistit identifikační údaje a dále druh a číslo průkazu totožnosti, stát, popřípadě orgán, který jej vydal, a dobu jeho platnosti, a kopie žádosti, byla-li podána písemně. Je-li tímto způsobem prováděna identifikace zmocněnce, je přílohou i originál plné moci nebo její ověřená kopie. Uvedené přílohy se pevně spojí do svazku k listině o identifikaci.

(4) Kopie dokladů musí být pořízeny takovým způsobem, aby příslušné údaje byly čitelné a byla zajištěna možnost jejich uchování po dobu stanovenou v § 16, a musí obsahovat i kopii vyobrazení identifikované fyzické osoby v průkazu totožnosti v takové kvalitě, aby umožňovala ověření shody podoby.

(5) Notář a kontaktní místo veřejné správy vede samostatnou evidenci listin o identifikaci, která obsahuje

a) pořadové číslo a datum sepsání,

b) údaje o identifikované osobě

1. jméno, příjmení, trvalý nebo jiný pobyt, rodné číslo nebo datum narození identifikované fyzické osoby nebo fyzické osoby jednající za identifikovanou právnickou osobou,
2. v případě identifikace právnické osoby její obchodní firmu nebo název včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, identifikační číslo osoby a sídlo,

c) účel identifikace.

(6) Evidence listin o identifikaci se vede po dobu kalendářního roku. Po jejím uzavření je uložena po dobu 10 let.

§ 11

Převzetí identifikace

(1) Povinná osoba nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly provedeny

a) úvěrovou nebo finanční institucí, s výjimkou osoby oprávněné ke směnářské činnosti podle zákona o směnářské činnosti, držitele poštovní licence podle zákona upravujícího poštovní služby, platební instituce, jejíž činnost spočívá převážně v poskytování platebních služeb, při nichž dochází k převodům peněžních prostředků, kdy plátce ani příjemce nevyužívají účet u poskytovatele platebních služeb plátce, a poskytovatele platebních služeb malého rozsahu podle zákona upravujícího platební styk, nebo

b) zahraniční úvěrovou nebo finanční institucí, s výjimkou zahraniční osoby oprávněné ke směnářské činnosti, zahraniční platební instituce, jejíž činnost spočívá převážně v poukazování peněz, nebo zahraničního poskytovatele platebních služeb s obdobným postavením, jako má poskytovatel platebních služeb malého rozsahu podle zákona upravujícího platební styk, jestliže působí na území státu, který jí ukládá srovnatelným způsobem povinnost identifikace, kontroly klienta a uchování záznamů, podléhá v tomto státu zákonné povinné profesní registraci a je nad ním vykonáván dohled, zahrnující kontrolu plnění těchto povinností, včetně možnosti kontroly jednotlivých obchodů a kontroly na místě.

(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. e) a g) nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly provedeny osobou stejného typu působící na území státu, který jí ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie a v němž je vůči ní uplatňován dozor na úrovni odpovídající právu Evropské unie.

(3) Povinná osoba, která postupuje podle odstavce 1 nebo 2, musí mít zajištěno poskytnutí informací, včetně kopií příslušných dokladů, o identifikaci klienta, účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu, vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti skutečného majitele od úvěrové nebo finanční instituce nebo osoby, která identifikaci nebo zjištění příslušných údajů provedla.

(4) Za provedení úkonů podle odstavců 1 a 2 odpovídá povinná osoba, jako by je provedla sama. Povinná osoba nepřevezme informace o identifikaci klienta, informace o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu nebo zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele podle odstavců 1 a 2, vzniká-li pochybnost o správnosti nebo úplnosti těchto informací, a není-li předem zajištěno naplnění podmínky podle odstavce 3.

(5) Úvěrová nebo finanční instituce nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly před uskutečněním obchodu provedeny osobou, která jedná jejím jménem a na její účet a je vázána jejími vnitřními předpisy, a jestliže úvěrová nebo finanční instituce nese odpovědnost za škodu způsobenou činností této osoby. Tyto informace včetně kopií příslušných dokladů, pokud byly pořizovány, se ukládají u povinné osoby.

(6) Úvěrová nebo finanční instituce při poskytování investičních služeb nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly provedeny investičním zprostředkovatelem v souladu s tímto zákonem a jejími vnitřními předpisy. Povinná osoba za provedení těchto úkonů odpovídá, jako by je provedla sama.

(7) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) a b) bodech 1 až 11, která uzavře s klientem písemnou smlouvu o poskytnutí finanční služby, může bez fyzické přítomnosti klienta, který je fyzickou osobou, nebo fyzické osoby jednající za klienta, je-li klient právnickou osobou, provést identifikaci klienta, jestliže

a) klient zašle povinné osobě kopie pořízené způsobem uvedeným v § 10 odst. 4

1. příslušných částí průkazu totožnosti a nejméně jednoho dalšího podpůrného dokladu, z nichž lze zjistit identifikační údaje příslušné fyzické osoby, druh a číslo průkazu totožnosti, stát, popřípadě orgán, který jej vydal, a dobu jeho platnosti,
2. dokladu potvrzujícího existenci účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce nebo u zahraniční úvěrové instituce působící na území státu Evropského hospodářského prostoru,

b) první platba z této smlouvy se uskuteční prostřednictvím účtu podle písmene a) bodu 2 a

c) povinná osoba nemá pochybnost o skutečné totožnosti klienta.

(8) Bez fyzické přítomnosti klienta, který je fyzickou osobou, nebo fyzické osoby jednající jménem klienta, je-li klient právnickou osobou, může povinná osoba provést identifikaci klienta, jestliže

a) klient sdělí povinné osobě identifikační údaje podle § 5 odst. 1 a požadované další údaje k identifikaci podle § 5 odst. 2 jí stanoveným způsobem,

b) povinná osoba ověří totožnost příslušné fyzické osoby u kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího elektronickou identifikaci a služby vytvářející důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu³⁰⁾ a

c) povinná osoba nemá pochybnost o skutečné totožnosti klienta.

(9) V případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 5 až 8 povinná osoba ověří, zda jsou splněny uvedené podmínky a zda podle informací, které má povinná osoba k dispozici, nepředstavuje některý z klientů, některý z produktů nebo některý konkrétní obchod zvýšené riziko zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu. V případě pochybnosti se výjimka neuplatní. Při posuzování rizika povinná osoba zohlední rizikové faktory uvedené v hodnocení rizik podle § 21a.

(10) Povinné osoby si při postupu podle odstavců 1 a 2 za účelem plnění povinností podle § 9 mohou vzájemně vyměňovat příslušné informace související s obchody, jež se jejich prostřednictvím uskutečňují. Výměna informací a spoléhání se na jinou osobu při činnostech podle odstavců 1, 2 a 5 až 8 není možné u osob působících ve vysoce rizikových třetích zemích, s výjimkou poboček a dceřiných společností osob usazených v některém z členských států Evropské unie, naplňujících v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie.

§ 12

Společné ustanovení k identifikaci podle § 10 a 11

Byla-li provedena identifikace a další úkony podle § 10 nebo podle § 11 odst. 5 až 8, identifikační údaje a další informace a doklady tam uvedené musí být uloženy u povinné osoby před uskutečněním obchodu.

§ 13

Zjednodušená identifikace a kontrola klienta

(1) Povinná osoba může provádět zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta ve vztahu ke kategoriím klientů s potenciálně nižším rizikem zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, a to pokud je klient

a) úvěrovou nebo finanční institucí,

b) zahraniční úvěrovou nebo finanční institucí působící na území státu, který ukládá této instituci v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie¹⁾, a s ohledem na plnění těchto povinností je nad ní vykonáván dohled,

c) společností, jejíž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a která podléhá požadavkům na zveřejnění informací rovnocenným požadavkům práva Evropské unie,

d) skutečným majitelem peněžních prostředků uložených na účtu úschov notáře, advokáta, soudního exekutora nebo soudu,

e) ústředním orgánem státní správy České republiky, Českou národní bankou nebo vyšším územním samosprávným celkem, nebo

f) klientem,

1. kterému byly svěřeny významné veřejné funkce podle předpisů Evropské unie,

2. jehož identifikační údaje jsou veřejně dostupné a není důvod pochybovat o jejich správnosti,

3. jehož činnosti jsou průhledné,

4. jehož účetnictví podává věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace a

5. který je odpovědný buď orgánu Evropské unie nebo orgánům členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, anebo u něhož existují jiné vhodné kontrolní postupy zajišťující kontrolu jeho činnosti.

(2) Zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta může povinná osoba uplatnit také u

a) smlouvy o životním pojištění, o penzijním připojištění se státním příspěvkem nebo o doplňkovém penzijním spoření, jestliže jednorázové pojistné nebo vklad nepřesahuje částku 2 500 EUR, nebo pokud běžné pojistné nebo souhrn vkladů v jednom kalendářním roce nepřesahuje částku 1 000 EUR,

b) systémů zaměstnaneckého penzijního pojištění, provozovaných na území České republiky institucemi z členských států Evropské unie nebo států Evropského hospodářského prostoru podle jiného právního předpisu^{1b)}, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci příslušného systému, nebo

c) dalších produktů, pokud představují nízké riziko zneužití k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu a splňují současně následující podmínky:

1. smlouva o poskytnutí produktu má vždy písemnou formu,

2. platby v rámci tohoto produktu se provádějí pouze prostřednictvím účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce nebo zahraniční úvěrové instituce, působící na území členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, nebo působící na území státu, který jí ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie¹⁾ a s ohledem na plnění těchto povinností je nad ní vykonáván dohled,

3. daný produkt ani jednotlivé platby nejsou anonymní a jejich povaha je taková, že umožňují rozpoznání podezřelého obchodu,

4. daný produkt má předem stanovený limit maximální hodnoty obchodu, který nepřekročí částku 15 000 EUR, a v případě spořicíh produktů nepřekročí jednorázový vklad částku 2 500 EUR nebo součet pravidelných vkladů v kalendářním roce nepřekročí částku 1 000 EUR,

5. plnění z daného produktu nelze uskutečnit ve prospěch třetích stran, kromě případů úmrtí, invalidity, překročení předem určeného pokročilého věku nebo podobných událostí,

6. u produktů umožňujících investovat prostředky do finančního majetku nebo pohledávek, včetně pojištění nebo jiného druhu podmíněných pohledávek, jsou plnění z tohoto produktu uskutečnitelná pouze v dlouhých časových lhůtách, daný produkt

nemůže být použit jako zajištění a neprovádí se žádné zrychlené platby, nejsou využita ustanovení o odstoupení a v průběhu obchodního vztahu není učiněn úkon k jeho předčasnému ukončení.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 postačí, když povinná osoba pouze

- a) ověří, zda jsou splněny uvedené podmínky,
- b) vhodným způsobem zjistí a zaznamená identifikační údaje klienta a
- c) zjistí podle informací, které má k dispozici, zda některý z klientů, poskytovaný produkt nebo konkrétní obchod nepředstavuje zvýšené riziko zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu; v případě pochybnosti se zjednodušená identifikace a kontrola klienta podle odstavců 1 a 2 neuplatní.

(4) Zjednodušená identifikace a kontrola klienta se nepoužije u klienta, který je politicky exponovanou osobou.

§ 13a

Výjimky z povinnosti identifikace a kontroly klienta

(1) Povinnost identifikovat a kontrolovat klienta není třeba plnit u

- a) elektronických peněz uchovávaných na médiu, které nelze dobýt, pokud nejvyšší uchovávaná částka nepřekročí 250 EUR, nebo 500 EUR, jde-li o elektronické peníze, které mohou být použity pouze k provedení vnitrostátní platební transakce,
- b) elektronických peněz uchovávaných na médiu, které lze dobýt, pokud může být použito pouze k provedení vnitrostátní platební transakce a celkový měsíční limit pro odchozí platby a současně i nejvyšší uchovávaná částka nepřesahuje 250 EUR, nebo
- c) platebních služeb poskytovaných prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě jinak než s využitím elektronických peněz, pokud hodnota jednotlivé transakce nepřesáhne 250 EUR a současně celkový limit plateb realizovaných z jednoho telefonního čísla pro kalendářní rok nepřesahuje 2 500 EUR.

(2) Platební prostředky uvedené v odstavci 1 lze používat výhradně k nákupu zboží nebo služeb a nesmí být pořízovány nebo dobýjeny prostřednictvím anonymních elektronických peněz.

(3) Výjimka podle odstavce 1 se nepoužije, když je na žádost držitele platebního prostředku zpětně vyměněna částka vyšší než 100 EUR.

(4) Povinná osoba sleduje transakce týkající se platebního prostředku uvedeného v odstavci 1 tak, aby bylo možné zjistit podezřelý obchod podle § 6.

§ 14

Výjimka z povinnosti uvádět informace doprovázející převody peněžních prostředků

Povinnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾ se nevztahují na převody peněžních prostředků nebo peněžní služby, jimiž se provádí platba za dodávku zboží nebo poskytování služeb, pokud

- a) se převod uskuteční v České republice,
- b) poskytovatel platebních služeb příjemce je prostřednictvím příjemce platby vždy schopen pomocí jedinečného identifikátoru transakce vysledovat převod peněžních prostředků od fyzické nebo právnické osoby, která má s příjemcem dohodu o dodávce zboží nebo poskytnutí služeb, a
- c) převáděná hodnota nepřekročí 1 000 EUR.

§ 15

Neuskutečnění obchodu

(1) Povinná osoba odmítne uskutečnění obchodu nebo navázání obchodního vztahu anebo ukončí obchodní vztah v případě, že je dána identifikační povinnost podle § 7 odst. 1 nebo 2 a

- a) klient
 1. se odmítne podrobit identifikaci,
 2. odmítne doložit plnou moc podle § 8 odst. 4, nebo
 3. neposkytne potřebnou součinnost při kontrole podle § 9,
- b) z jiného důvodu nelze provést identifikaci anebo kontrolu klienta, nebo
- c) má-li osoba provádějící identifikaci nebo kontrolu pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem nebo o pravosti předložených dokladů.

(2) Povinná osoba neuskuteční obchod s politicky exponovanou osobou, a to ani v rámci obchodního vztahu, pokud jí není znám původ majetku užitého v obchodu.

(3) Souhlas statutárního orgánu povinné osoby nebo jím pověřené osoby k řízení v oblasti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu je třeba k

a) obchodnímu vztahu s politicky exponovanou osobou, nebo

b) být i jen částečnému postoupení plnění ze životního pojištění, je-li v situaci uvedené v § 9 odst. 6 písm. c) bodě 3 zjištěno zvýšené riziko zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

HLAVA II

UCHOVÁVÁNÍ INFORMACÍ

§ 16

Uchovávání údajů povinnou osobou

(1) Povinná osoba uchovává po dobu 10 let od uskutečnění obchodu nebo od ukončení obchodního vztahu s klientem

a) identifikační údaje získané podle § 8 odst. 1 až 3 nebo na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾,

b) kopie dokladů předložených k identifikaci, byly-li požadovány,

c) údaj o tom, kdo a kdy provedl první identifikaci klienta,

d) informace a kopie dokumentů získané v rámci kontroly klienta podle § 9,

e) dokumenty odůvodňující výjimku z identifikace a kontroly klienta podle § 13a a

f) v případě zastupování originál nebo ověřenou kopii plné moci nebo číslo jednacích rozhodnutí soudu o jmenování opatrovníka.

(2) Údaje a doklady o obchodech spojených s povinností identifikace uchovává povinná osoba 10 let po uskutečnění obchodu nebo ukončení obchodního vztahu.

(3) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. i) a j) uchovává údaje a doklady po dobu 10 let po ukončení obchodu nebo obchodního vztahu, byla-li hodnota obchodu 10 000 EUR nebo vyšší; v ostatních případech 5 let po ukončení obchodu.

(4) Lhůta podle odstavců 1 až 3 začíná běžet prvním dnem kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byl uskutečněn poslední úkon obchodu známý povinné osobě. Po uplynutí této lhůty zajistí příslušný správce výmaz uchovávaných údajů a zničení dokladů.

§ 17

Spolupráce při uchovávání údajů

Jestliže se na konkrétním obchodu s tímž klientem podílí více povinných osob, mohou být údaje podle § 16 uchovávány pouze u některé z nich za předpokladu, že ostatní zúčastněné povinné osoby mají zajištěno poskytování potřebných informací včetně kopií příslušných dokladů bez zbytečného odkladu.

§ 17a

Ochrana osobních údajů při činnosti povinné osoby

(1) Povinná osoba zpracovává osobní údaje v rozsahu nezbytném pro plnění povinností podle tohoto zákona.

(2) Kromě informace podle § 24 odst. 2 neposkytne povinná osoba subjektu údajů informace o zpracování osobních údajů za účelem plnění povinností podle tohoto zákona.

HLAVA III

POSTUP PŘI PODEZŘELÉM OBCHODU

§ 18

Oznámení podezřelého obchodu

(1) Zjistí-li povinná osoba v souvislosti se svou činností podezřelý obchod, oznámí to Finančnímu analytickému úřadu (dále jen "Úřad") bez zbytečného odkladu, nejpozději do 5 kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu. Vyžadují-li to okolnosti případu, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení, oznámí povinná osoba podezřelý obchod neprodleně po jeho zjištění.

(2) V oznámení podezřelého obchodu uvede povinná osoba identifikační údaje toho, koho se oznámení týká, identifikační údaje všech dalších účastníků obchodu, které má v době podání oznámení k dispozici, informace o podstatných

okolnostech obchodu a jakékoli další informace, které by mohly s podezřelým obchodem souviset a jsou významné pro jeho posouzení z hlediska opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(3) V oznámení se neuvádí údaje o zaměstnanci povinné osoby nebo osobě v obdobném pracovněprávním vztahu, která podezřelý obchod zjistila.

(4) Oznámení podezřelého obchodu přijímá Úřad. Adresu a podmínky pro doručování a další možnosti spojení pro podávání oznámení podezřelého obchodu zveřejní Úřad způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Jestliže se oznámení podle odstavce 2 týká rovněž majetku, na který se vztahuje mezinárodní sankce vyhlášená za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv nebo boje proti terorismu, povinná osoba na to v oznámení upozorní. V oznámení uvede dále i stručný popis tohoto majetku, údaje o jeho umístění a jeho vlastníkově, pokud je oznamovateli znám, a informaci, zda hrozí bezprostřední nebezpečí poškození, znehodnocení nebo užití tohoto majetku v rozporu se zákonem.

(6) Oznamovatel současně sdělí Úřadu jméno, příjmení a pracovní zařazení kontaktní osoby (§ 22) nebo osoby, která za povinnou osobu zpracovávala oznámení podezřelého obchodu, a možnosti telefonického, popřípadě elektronického spojení s touto osobou, pokud tyto informace nemá Úřad k dispozici.

(7) Zjistí-li v souvislosti se svou činností podezřelý obchod více povinných osob společně, na základě sdílení informací podle § 39 odst. 2, je splněna povinnost oznámit podezřelý obchod podle odstavců 2 až 4 všemi povinnými osobami, pokud oznámení podá alespoň jedna z nich, a v oznámení uvede, za které další povinné osoby oznámení podává.

§ 19

Oznámení podezřelého obchodu se podává písemně doporučeným dopisem nebo ústně do protokolu v místě určeném po předchozí domluvě. Za písemné oznámení se považuje též oznámení podané elektronicky technickými prostředky zajišťujícími zvláštní ochranu přenášených údajů.

§ 20

Odklad splnění příkazu klienta

(1) Pokud hrozí nebezpečí, že bezodkladným splněním příkazu klienta by mohlo být zmařeno nebo podstatně ztíženo zajištění výnosu z trestné činnosti nebo prostředků určených k financování terorismu, povinná osoba může splnit příkaz klienta týkající se podezřelého obchodu nejdříve po uplynutí 24 hodin od přijetí oznámení podezřelého obchodu Úřadem. Majetek, jehož se příkaz klienta týká, vhodným způsobem zajistí proti manipulaci, která by byla v rozporu s účelem tohoto zákona. Na odklad splnění příkazu klienta upozorní povinná osoba Úřad v oznámení o podezřelém obchodě.

(2) Podle odstavce 1 se nepostupuje v případě, kdy odložení splnění příkazu klienta není možné, nebo kdy je povinné osobě známo, že by takové odložení mohlo zmařit nebo jinak ohrozit šetření podezřelého obchodu; o splnění příkazu klienta povinná osoba ihned informuje Úřad.

(3) Jestliže hrozí nebezpečí podle odstavce 1 a šetření podezřelého obchodu si pro složitost vyžaduje delší dobu, Úřad rozhodne

a) o prodloužení doby, na kterou se odkládá splnění příkazu klienta, nejdéle však o další 2 pracovní dny, nebo

b) o odložení splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku, který má být předmětem podezřelého obchodu, u povinné osoby, u níž se tento majetek nachází, až na dobu 3 pracovních dnů.

(4) Rozhodnutí o odkladu splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku podle odstavce 3 nabyvá právní moci jeho vyhlášením. Vyhlášení může být provedeno ústně, telefonicky, telefaxem nebo elektronicky; vždy se však následně doručuje stejnopis písemného vyhotovení. Proti rozhodnutí o odkladu splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku není přípustné odvolání. Při rozhodování o tomto opatření je účastníkem řízení pouze povinná osoba, která podala oznámení podezřelého obchodu, nebo u níž se nachází majetek, který má být předmětem podezřelého obchodu.

(5) Povinná osoba obratem sdělí Úřadu vykonání rozhodnutí podle odstavce 3 písm. b) a potvrdí čas, od něhož se počítá běh lhůty podle odstavce 3 písm. b). Úřadu dále průběžně podává informace o všech podstatných skutečnostech týkajících se majetku uvedeného v rozhodnutí.

(6) Jestliže Úřad do konce lhůty stanovené v odstavci 3 povinné osobě nesdělí, že podal trestní oznámení, povinná osoba příkaz klienta provede.

(7) Podá-li Úřad ve lhůtě stanovené v odstavci 1 nebo 3 oznámení orgánu činnému v trestním řízení podle § 32 odst. 1, odklad splnění příkazu klienta nebo zajištění majetku podle odstavce 1 nebo 3 se prodlužuje o 3 pracovní dny ode dne podání trestního oznámení, pokud orgán činný v trestním řízení do konce této lhůty nerozhodne o odnětí nebo zajištění předmětu podezřelého obchodu. O podání trestního oznámení informuje Úřad povinnou osobu před uplynutím lhůty podle odstavce 1 nebo 3.

HLAVA IV

DALŠÍ POVINNOSTI POVINNÝCH OSOB

§ 21

System vnitřních zásad

(1) Povinná osoba zavede a uplatňuje odpovídající strategie a postupy vnitřní kontroly a komunikace ke zmírnění a účinnému řízení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu identifikovaných v hodnocení rizik podle § 21a a k naplnění dalších povinností stanovených tímto zákonem.

(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d) a h) vypracuje ve lhůtě do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou, na základě hodnocení rizik podle § 21a a v rozsahu, ve kterém provádí činnosti podléhající působnosti tohoto zákona, písemně systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření k naplnění povinností stanovených tímto zákonem (dále jen "systém vnitřních zásad"). Součástí písemného systému vnitřních zásad je i písemné hodnocení rizik podle § 21a odst. 2. Systém vnitřních zásad včetně hodnocení rizik schvaluje statutární orgán povinné osoby.

(3) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) až d) a h) nemusí vypracovat systém vnitřních zásad písemně, jestliže v oblastech činnosti podléhající působnosti tohoto zákona nezaměstnává další osoby, nebo pro ni nepracují další osoby na základě jiného vztahu.

(4) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) až d) a h), která smluvně vykonává činnost podléhající působnosti tohoto zákona pouze pro jednu jinou povinnou osobu, nemusí vypracovat vlastní systém vnitřních zásad, pokud se řídí systémem vnitřních zásad této jiné povinné osoby, v němž je její činnost dostatečně popsána.

(5) Systém vnitřních zásad podle odstavce 2 zahrnuje

- a) podrobný demonstrativní výčet znaků podezřelých obchodů, které se mohou vyskytovat při činnosti konkrétní povinné osoby,
- b) způsob identifikace klienta, zahrnující opatření k rozpoznání politicky exponovaných osob a subjektů, vůči nimž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí,
- c) postupy pro provádění kontroly klienta a stanovování rozsahu kontroly klienta odpovídající riziku legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v závislosti na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo obchodu,
- d) přiměřené a vhodné metody a postupy pro posuzování rizik, řízení rizik, vnitřní kontrolu a zajišťování kontroly nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem,
- e) postup pro zpřístupnění údajů uchovávaných podle části druhé hlavy II příslušným orgánům,
- f) postup povinné osoby od zjištění podezřelého obchodu do okamžiku doručení oznámení Úřadu tak, aby byla dodržena lhůta stanovená v § 18 odst. 1, jakož i pravidla pro zpracování podezřelého obchodu a určení osob, které podezřelý obchod vyhodnocují,
- g) pravidla a postupy, kterými se při nabízení služeb nebo produktů povinné osoby řídí třetí osoby jednající jménem nebo na účet povinné osoby,
- h) opatření, která vyloučí zmaření nebo podstatné ztížení zajištění výnosu z trestné činnosti bezodkladným splněním příkazu klienta,
- i) technická a personální opatření, která zajistí provedení odkladu splnění příkazu klienta podle § 20, a ve stanovené lhůtě splnění povinností podle § 24,
- j) v případech uvedených v § 24a odst. 2 popis doplňkových opatření k účinnému zvládnutí rizika legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(6) Úvěrová instituce, platební instituce, instituce elektronických peněz, finanční instituce uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 11 a povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. c) doručí Úřadu systém vnitřních zásad do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou; oznámení o změnách v systému vnitřních zásad včetně jeho nového znění doručí Úřadu do 30 dnů ode dne jejich přijetí. Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodech 1 až 4 má tyto povinnosti vůči České národní bance.

(7) Zahraniční úvěrová nebo finanční instituce, která na území České republiky působí prostřednictvím své pobočky, organizační složky nebo provozovny, nemusí pro jejich činnost vypracovat zvláštní systém vnitřních zásad, pokud je jejich činnost upravena obdobným vnitřním předpisem této zahraniční úvěrové nebo finanční instituce a tento vnitřní předpis splňuje požadavky alespoň rovnocenné požadavkům tohoto zákona. Uvedený vnitřní předpis musí být k dispozici v českém jazyce.

(8) Zjistí-li Úřad nebo Česká národní banka nedostatky v systému vnitřních zásad, který jim byl zaslán podle odstavce 6, stanoví termín k jejich odstranění. Povinná osoba ve stanoveném termínu podá písemnou informaci o způsobu odstranění zjištěných nedostatků.

(9) Je-li to účelné pro účinné naplňování požadavků tohoto zákona, může Česká národní banka v mezích stanovených odstavcem 5 písm. c) a d) vyhláškou stanovit požadavky na zavedení a uplatňování systému vnitřních zásad a hodnocení rizik podle § 21a některými povinnými osobami, vůči nimž Česká národní banka vykonává dohled²¹⁾.

§ 21a

Hodnocení rizik

(1) Povinná osoba identifikuje a posoudí rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, která mohou nastat v rámci její činnosti podléhající působnosti tohoto zákona. Při posuzování rizik zohlední povinná osoba i faktory

možného vyššího rizika, uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d) a h) vypracuje nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou, písemné hodnocení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu pro typy poskytovaných obchodů a obchodních vztahů, a to v rozsahu, ve kterém provádí činnosti podléhající působnosti tohoto zákona. Zohlední v něm rizikové faktory, zejména typ klienta, účel, pravidelnost a délku trvání obchodního vztahu nebo obchodu mimo obchodní vztah, typ produktu, hodnotu a způsob uskutečnění obchodu a rizikovost zemí nebo zeměpisných oblastí, k nimž se obchody vztahují.

(3) Součástí hodnocení rizik podle odstavců 1 a 2 jsou i opatření pro vnitřní kontrolu, kontrolu dodržování právních předpisů a prověřování zaměstnanců povinné osoby a podle rozsahu a povahy činností povinné osoby i zřízení nezávislého útvaru pro testování těchto opatření, strategií a postupů podle § 21 odst. 1.

(4) Povinná osoba hodnocení rizik podle odstavce 2 pravidelně aktualizuje, a to zejména před zahájením poskytování nových produktů.

(5) Povinné osoby, které jsou součástí skupiny, uplatňují skupinové strategie a postupy pro boj proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, včetně postupů ochrany údajů v rozsahu, který právo třetího státu umožňuje, a strategií a postupů pro sdílení informací v rámci skupiny. Uvedené strategie a postupy se rovněž uplatňují v pobočkách a dceřiných společnostech v jiných členských státech a třetích zemích.

§ 22

Kontaktní osoba

(1) Povinná osoba určí konkrétního zaměstnance k plnění oznamovací povinnosti podle § 18 a k zajišťování průběžného styku s Úřadem, pokud tyto činnosti nebude zajišťovat přímo statutární orgán. O určení této osoby a o případných následných změnách informuje úvěrová nebo finanční instituce a povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. c), d) a h) neprodleně Úřad s uvedením jména, příjmení, pracovního zařazení a údajů pro spojení včetně telefonického a elektronického.

(2) Člen statutárního orgánu úvěrové nebo finanční instituce nesmí být kontaktní osobou, ledaže by to bylo nezbytné s ohledem na velikost instituce, způsob řízení či počet zaměstnanců.

(3) Kontaktní osobou úvěrové nebo finanční instituce nesmí být zaměstnanec, který je odpovědný za uzavírání nebo vypořádávání jejich obchodů, anebo je osobou podléající se na výkonu vnitřního auditu.

(4) Nezajišťuje-li činnosti kontaktní osoby přímo statutární orgán, povinná osoba zajistí kontaktní osobě možnost přímé komunikace se statutárním a dozorčím orgánem povinné osoby.

§ 23

Školení zaměstnanců

(1) Povinná osoba zajistí nejméně jedenkrát v průběhu 12 kalendářních měsíců proškolení zaměstnanců, kteří se mohou při výkonu své pracovní činnosti setkat s podezřelými obchody, a proškolení všech zaměstnanců před zařazením na takováto pracovní místa.

(2) Školení podle odstavce 1 povinná osoba zajistí také pro osoby, které se na předmětu činnosti povinné osoby podílejí na základě jiné než pracovní smlouvy, pokud se tyto osoby mohou při výkonu své činnosti setkat s podezřelými obchody.

(3) Obsahem školení je zejména typologie a znaky podezřelých obchodů, požadavky stanovené povinnou osobou pro provádění identifikace a kontroly klienta a postupy pro zjišťování rizikových faktorů klienta a postupy při zjištění podezřelého obchodu. Povinná osoba obsah školení průběžně doplňuje a aktualizuje.

(4) Povinná osoba vede evidenci o účasti a obsahu školení, a to nejméně po dobu 5 let od jejich konání.

§ 24

Informační povinnost

(1) Povinná osoba na žádost sdělí Úřadu v jím stanovené lhůtě údaje o obchodech souvisejících s povinností identifikace nebo ohledně nichž Úřad provádí šetření, předloží doklady o těchto obchodech nebo k nim umožní přístup pověřeným zaměstnancům Úřadu při prověřování oznámení a výkonu správního dozoru a poskytne informace o osobách, které se jakýmkoliv způsobem účastnily takových obchodů.

(2) Povinná osoba poskytne klientovi před navázáním obchodního vztahu nebo provedením obchodu mimo obchodní vztah informace o zpracování osobních údajů požadované podle právních předpisů upravujících ochranu a zpracování osobních údajů³¹⁾, včetně obecného upozornění na povinnost zpracovávat osobní údaje pro účely předcházení legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

§ 24a

(1) Povinná osoba ve svých pobočkách a dceřiných společnostech³²⁾, působících ve státech, které nejsou státy Evropského hospodářského prostoru, uplatňuje opatření pro kontrolu klienta a uchovávání záznamů, která jsou alespoň rovnocenná požadavkům práva Evropské unie¹⁾. Za tím účelem jim předává relevantní informace o uplatňovaných metodách a postupech.

(2) Povinná osoba, která má pobočku nebo dceřinou společnost ve státě, jehož právní předpisy nedovolují uplatňování rovnocenných opatření podle odstavce 1, o tom informuje Úřad a přijme odpovídající doplňková opatření k účinnému zvládnutí rizika zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu a zabránění přenosu těchto rizik na území České republiky a dalších států Evropského hospodářského prostoru.

(3) Povinná osoba, která má pobočku nebo provozovnu v jiném členském státě Evropské unie, zajistí, že tato pobočka nebo provozovna dodržuje vnitrostátní předpisy v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu tohoto jiného členského státu.

(4) Povinná osoba na žádost Úřadu v jím stanovené lhůtě sdělí informaci, zda udržuje nebo v předchozích 10 letech udržovala obchodní vztah s konkrétní fyzickou nebo právnickou osobou, vůči níž měla povinnost identifikace, a o povaze tohoto vztahu. K tomuto účelu zavede povinná osoba účinný systém, odpovídající velikosti instituce a povaze její podnikatelské činnosti.

HLAVA V

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NĚKTERÝCH POVINNÝCH OSOBÁCH

§ 25

Zvláštní ustanovení o úvěrových a finančních institucích

(1) Úvěrová nebo finanční instituce nesmí vstoupit do korespondenčního vztahu se zahraniční úvěrovou, finanční nebo obdobnou institucí (dále jen „respondenční instituce“),

a) která je zapsána do obchodního nebo obdobného rejstříku v zemi, v níž není fyzicky přítomna ani se zde nenachází její skutečné vedení, a která není přičleněna k žádné regulované finanční skupině,

b) o níž je jí známo, že umožňuje využívání svých účtů institucí uvedenou v písmenu a), nebo

c) která neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu alespoň rovnocenná požadavkům práva Evropské unie¹⁾,
a pokud již do takového vztahu vstoupila, musí jej ukončit v době co nejkratší.

(2) Úvěrová nebo finanční instituce před navázáním korespondenčního vztahu s respondenční institucí

a) shromáždí dostatek informací o respondenční instituci a povaze jejího podnikání a dalších rizikových faktorech,

b) z veřejně dostupných informací zjistí, jaká je kvalita dohledu, kterému respondenční instituce podléhá, a

c) zjistí a zhodnotí opatření prováděná respondenční institucí proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, včetně způsobu a kvality provádění identifikace a kontroly klienta a schopnosti poskytnout tyto informace na vyžádání, jakož i schopnosti poskytování informací o plátcích a příjemcích při převodech peněžních prostředků.

(3) K navázání korespondenčního vztahu musí vydat souhlas statutární orgán úvěrové nebo finanční instituce nebo vedoucí pobočky zahraniční úvěrové nebo finanční instituce působící na území České republiky.

(4) Práva a povinnosti, které tento zákon stanoví pro úvěrové instituce, se vztahují i na Českou národní banku při vedení účtů a poskytování dalších bankovních služeb.

§ 26

Zvláštní ustanovení o auditorech, účetních, soudních exekutorech a daňových poradcích

(1) Ustanovení [§ 18 odst. 1](#) a [§ 24 odst. 1](#) se nevztahují na auditora, účetního, soudního exekutora nebo daňového poradce, pokud jde o informace, které získá od svého klienta nebo které získá o svém klientovi během zjišťování jeho právního postavení, během jeho zastupování v soudním řízení anebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou takové informace získány před tímto řízením, během něj nebo po něm.

(2) Má-li auditor, účetní, soudní exekutor nebo daňový poradce za to, že klient žádá o právní poradenství za účelem legalizace výnosů z trestné činnosti nebo za účelem financování terorismu, odstavec 1 se nepoužije.

(3) Oznámení podle [§ 18](#) učiní

a) auditor Komoře auditorů České republiky,

b) soudní exekutor Exekutorské komoře České republiky,

c) daňový poradce Komoře daňových poradců České republiky.

(4) Příslušná profesní komora oznámení přijaté podle odstavce 3 přezkoumá z hlediska, zda není v rozporu s odstavcem 1 nebo s [§ 18 odst. 1](#) a zda má všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud oznámení náležitosti stanovené tímto zákonem nemá, komora na to oznamovatele upozorní. Splňuje-li oznámení podmínky uvedené ve větě první,

komora postupuje tak, aby je předala Úřadu bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu.

§ 27

Zvláštní ustanovení o advokátech a notářích

(1) Ustanovení § 9, § 18 odst. 1 a § 24 odst. 1 se nepoužijí u advokáta, pokud jde o informace o klientovi, které získal od klienta nebo jakýmkoliv jiným způsobem během nebo v souvislosti s

- a) poskytováním právních porad nebo následným ověřováním právního postavení klienta,
- b) obhajobou klienta v trestním řízení,
- c) zastupováním klienta v řízení před soudy, nebo
- d) poskytováním jakýchkoliv právních porad týkajících se řízení uvedených v písmenech b) a c), a to bez ohledu na to, zda tato řízení již byla zahájena či nikoliv nebo zda již byla ukončena.

(2) Ustanovení § 9, § 18 odst. 1 a § 24 odst. 1 se nepoužijí u notáře, pokud jde o informace o klientovi, které získal od klienta nebo jakýmkoliv jiným způsobem během nebo v souvislosti s

- a) poskytováním právních porad nebo následným ověřováním právního postavení klienta²²⁾,
- b) zastupováním klienta v řízení před soudy v rozsahu svého oprávnění stanoveného jiným právním předpisem²³⁾, nebo
- c) poskytováním jakýchkoliv právních porad týkajících se řízení uvedených v písmenu b), a to bez ohledu na to, zda tato řízení již byla zahájena či nikoliv nebo zda již byla ukončena.

(3) Oznámení podle § 18 učiní advokát České advokátní komory a notář Notářské komory České republiky. Česká advokátní komora nebo Notářská komora České republiky (dále jen „komora“) oznámení advokáta nebo notáře přezkoumá z hlediska, zda není v rozporu s odstavcem 1 nebo 2, § 2 odst. 1 písm. g) anebo § 18 odst. 1 a zda má všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud oznámení advokáta nebo notáře náležitosti stanovené tímto zákonem nemá, komora na to advokáta nebo notáře upozorní. Splňuje-li oznámení advokáta nebo notáře podmínky uvedené ve větě první, komora postupuje tak, aby je předala Úřadu bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu.

(4) Sdělení údajů, předložení dokladů nebo poskytnutí informací podle § 24 odst. 1 vyžaduje Úřad po advokátovi nebo notáři prostřednictvím komory. Advokát nebo notář sdělí Úřadu ve lhůtě jím stanovené požadované údaje, předloží doklady nebo mu poskytne požadované informace prostřednictvím komory.

(5) Advokátem se pro účely tohoto zákona rozumí i evropský advokát podle zákona o advokacii.

§ 28

Zvláštní ustanovení o platbách v hotovosti

Podnikatel a právnická osoba uvedená v § 2 odst. 2 písm. d), pokud se povinnou osobou stává pouze tehdy, jestliže uskutečňuje obchod v hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo vyšší, má v rámci tohoto jednotlivého obchodu povinnost

- a) provést identifikaci klienta podle § 8, popřípadě ji nahradit identifikací podle § 10 nebo 11, pokud se na tento obchod nebo na klienta nevztahuje možnost zjednodušeného postupu podle § 13 nebo výjimka podle § 13a,
- b) odmítnout uskutečnění obchodu, jestliže má pochybnosti o pravdivosti získaných identifikačních údajů o klientovi, jestliže se klient odmítne podrobit identifikaci nebo odmítne doložit plnou moc podle § 8 odst. 4; o této skutečnosti současně informuje Úřad,
- c) provádět kontrolu klienta podle § 9 odst. 2,
- d) uchovávat informace podle § 16 odst. 1 a 2,
- e) podávat oznámení podezřelého obchodu podle § 18,
- f) informační podle § 24,
- g) mlčenlivosti podle § 38.

§ 29

Zvláštní ustanovení o provozování peněžních poštovních služeb

(1) Vykonávat činnost na základě poštovní smlouvy a za podmínek stanovených zákonem o poštovních službách, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky, může pouze osoba, která je držitelem osvědčení o způsobilosti vydaného Úřadem. Osvědčení se vydává na žádost osoby, která hodlá tuto činnost vykonávat.

(2) Úřad vydá osvědčení podle odstavce 1, pokud žadatel, osoba, která je společníkem žadatele, statutárním orgánem žadatele, členem statutárního orgánu žadatele, osoba, která bude řídit podnikání žadatele, a skutečný majitel žadatele

jsou osobami bezúhonnými.

(3) Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nebyla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný

- a) úmyslně, nebo
- b) z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

(4) Bezúhonnost se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším než 1 měsíc. Dále se bezúhonnost prokazuje

a) u fyzické osoby s místem trvalého nebo jiného pobytu mimo území České republiky a u osoby, která se v posledních 5 letech nepřetržitě zdržovala mimo území České republiky po dobu delší než 3 měsíce, dokladem obdobným výpisu z evidence Rejstříku trestů ne starším než 3 měsíce, vydaným k tomu oprávněným orgánem státu trvalého nebo jiného pobytu této osoby a států, ve kterých se tato osoba v posledních 5 letech nepřetržitě zdržovala po dobu delší než 3 měsíce; pokud stát trvalého nebo jiného pobytu této osoby není totožný se státem, jehož je tato osoba občanem, též dokladem vydaným státem, jehož je občanem,

b) u právnické osoby se sídlem mimo území České republiky dokladem obdobným výpisu z evidence Rejstříku trestů ne starším než 3 měsíce, vydaným k tomu oprávněným orgánem státu sídla, nebo

c) čestným prohlášením o bezúhonnosti ve smyslu odstavce 3 ne starším než 3 měsíce, učiněným před správním nebo soudním orgánem příslušného státu, jestliže tento stát nevydává doklad uvedený v písmenech a) a b).

§ 29a

Zvláštní ustanovení o národním správci

(1) Národní správce uchovává informace o osobách s účtem v Rejstříku obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, včetně smlouvy a dokladů předložených k otevření účtu a informací spojených s kontrolou klienta po dobu 10 let od ukončení příslušného obchodního vztahu.

(2) Národní správce dále

- a) provádí kontrolu klienta podle § 9 v rozsahu odpovídajícím činnostem při zakládání účtu,
- b) podává oznámení podezřelého obchodu podle § 18,
- c) zavede a uplatňuje systém vnitřní kontroly a komunikace podle § 21 odst. 1,
- d) určí kontaktní osobu podle § 22,
- e) provádí školení zaměstnanců podle § 23,
- f) plní informační povinnost podle § 24,
- g) dodržuje povinnost mlčenlivosti podle § 38.

§ 29b

Uchovávání údajů o skutečném majiteli

(1) Právnická osoba vede a průběžně zaznamenává aktuální údaje ke zjištění a ověření totožnosti svého skutečného majitele včetně údajů o skutečnosti, která zakládá postavení skutečného majitele či jiného odůvodnění, proč je tato osoba považována za skutečného majitele.

(2) Svěřenský správce nebo osoba v obdobném postavení vůči jinému právnímu uspořádání bez právní osobnosti zaznamenává údaje ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele svěřenského fondu nebo právního uspořádání ve smyslu § 4 odst. 4 písm. d).

(3) Údaje ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele podle odstavců 1 a 2 uchovává právnická osoba, svěřenský správce nebo osoba v obdobném postavení vůči jinému právnímu uspořádání bez právní osobnosti po dobu, po kterou je tato osoba skutečným majitelem, a nejméně 10 let od zániku takového vztahu.

(4) Údaje o skutečném majiteli právnické osoby, svěřenského fondu nebo jiného právního uspořádání bez právní osobnosti se zapisují do evidence údajů o skutečných majitelích způsobem a v rozsahu, který stanoví zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.

(5) Není-li to uvedeno v evidenci údajů o skutečných majitelích nebo při pochybnostech o správnosti tam uvedených údajů právnická osoba, svěřenský správce nebo osoba v obdobném postavení vůči jinému právnímu uspořádání bez právní osobnosti na žádost povinné osoby, Úřadu, soudu, orgánu činného v trestním řízení, orgánu Finanční správy České republiky nebo Celní správy České republiky sdělí, kdo je nebo byl jejím skutečným majitelem a uvede údaje ke zjištění a ověření jeho totožnosti; právnická osoba sdělí i údaje o jím skutečně držené účasti nebo jiné důvody, proč je tato osoba považována za skutečného majitele.

ČÁST TŘETÍ

ČINNOST ÚŘADU A DALŠÍCH ORGÁNŮ

HLAVA I

ČINNOST ÚŘADU A DALŠÍCH ORGÁNŮ

Úřad

§ 29c

(1) Zřizuje se Úřad jako správní úřad se sídlem v Praze, který plní funkci finanční zpravodajské jednotky pro Českou republiku a je podřízen Ministerstvu financí.

(2) Úřad působí v oblastech činnosti upravených tímto a dalšími právními předpisy, včetně rozhodování o zahájení a způsobu ukončení šetření, o získávání, zpracování a sdílení informací a o provádění kontrol.

(3) Úřad při své činnosti uplatňuje taková organizační, personální a jiná opatření, která zaručují, že s informacemi získanými při jeho činnosti podle tohoto zákona nepřejde do styku nepovolaná osoba.

(4) Činnost Úřadu materiálně, administrativně a finančně zajišťuje Ministerstvo financí. Úřad je účetní jednotkou; jeho příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly Ministerstva financí.

§ 29d

(1) Úřad řídí ředitel.

(2) Výběr, jmenování a odvolání ředitele se řídí zákonem o státní službě.

§ 30

Získávání informací

(1) Úřad může vyžadovat informace nezbytné pro plnění povinností podle tohoto zákona od Policie České republiky, zpravodajských služeb a orgánů veřejné moci.

(2) Při šetření podezřelého obchodu může Úřad v souladu se zákonem upravujícím správu daní, vyžadovat od orgánů věcně příslušných podle jiných právních předpisů ke správě daní informace získané při správě daní; tyto orgány informují bezodkladně Úřad o podezření, že daňový subjekt zneužívá systém správy daní k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo k financování terorismu.

(3) Úřad může v rozsahu potřebném pro šetření podezřelého obchodu žádat od zpracovatele nebo správce evidence poskytnutí informací z evidence uvedené v odstavci 4. Zpracovatel nebo správce evidence poskytne informace bezplatně, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Zpracovatel nebo správce evidence jsou povinni žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět.

(4) Úřad může v rozsahu potřebném pro šetření podezřelého obchodu a výkon správního dozoru žádat od zpracovatele nebo správce evidence poskytnutí informací způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup z informačního systému evidence občanských průkazů³²⁾, informačního systému evidence cestovních dokladů³³⁾, informačního systému evidence diplomatických a služebních pasů³³⁾, informačního systému cizinců, informačního systému evidence obyvatel³⁴⁾, katastru nemovitostí³⁵⁾, základního registru obyvatel³⁶⁾, základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci³⁶⁾, základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí³⁶⁾, základního registru agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností³⁶⁾, informačního systému územní identifikace³⁶⁾, registru silničních vozidel³⁷⁾, centrálního registru silničních vozidel³⁷⁾, registru historických a sportovních vozidel³⁷⁾, registru řidičů³⁸⁾ a centrálního registru řidičů³⁸⁾.

(5) Úřad žádá o poskytnutí informací podle odstavců 3 a 4 pouze způsobem, který mu umožní uchovávat identifikační údaje zaměstnance, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let. O těchto skutečnostech jsou zpracovatel nebo správce evidence povinni zachovávat mlčenlivost.

(6) Na základě oznámení zpravodajské služby o zjištění skutečností nasvědčujících podezřelému obchodu zahájí Úřad šetření podezřelého obchodu; o výsledku tohoto šetření informuje zpravodajskou službu.

§ 30a

Hodnocení rizik na úrovni České republiky

(1) Úřad koordinuje proces posouzení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni České republiky (dále jen "národní hodnocení rizik"). Na zpracování národního hodnocení rizik a jeho průběžné aktualizaci se podílí rovněž povinné osoby, Česká národní banka, orgány činné v trestním řízení, ostatní zainteresované státní orgány a další instituce.

(2) Posouzení rizik podle odstavce 1 zohlední i faktory možného vyššího rizika, uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a hodnocení rizik provedená orgány Evropské unie a dalšími nadnárodními nebo mezinárodními institucemi.

(3) Národní hodnocení rizik slouží zejména ke zdokonalení opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni státní správy a u povinných osob.

(4) Národní hodnocení rizik se aktualizuje zejména s ohledem na vývoj rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a činnost orgánů Evropské unie.

(5) Na základě dílčího hodnocení rizik jednotlivými subjekty podle odstavce 1 Úřad vypracovává a předkládá vládě k projednání konečnou verzi národního hodnocení rizik a jeho aktualizace.

§ 31

Zpracování informací

(1) Úřad soustřeďuje a analyzuje údaje získané při své činnosti podle tohoto zákona. Je oprávněn vést údaje získané při plnění úkolů podle tohoto zákona v informačním systému. Při výkonu své působnosti je oprávněn sdružovat informace a informační systémy sloužící k rozdílným účelům.

(2) Úřad uchovává údaje a doklady o přijatých oznámeních a o vlastním šetření po dobu 10 let od konce roku, v němž bylo šetření ukončeno. Přijetím nového oznámení nebo obnovením šetření v téže věci nebo vůči stejnému subjektu se běh lhůty podle věty první přerušuje do ukončení nového šetření.

(3) Úřad vede a nejméně jednou ročně uveřejňuje na internetových stránkách statistické přehledy o účinnosti a výsledcích opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Orgány činné v trestním řízení poskytují Úřadu průběžně zobecněné informace o řízeních ve věcech souvisejících s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu.

§ 31a

Zvláštní ustanovení o ochraně osobních údajů

(1) Pověřence pro ochranu osobních údajů v Úřadu jmenuje ředitel.

(2) Úřad v rozsahu nezbytném pro plnění povinností podle tohoto zákona zpracovává osobní údaje.

(3) Úřad nevyhoví žádosti o přístup k osobním údajům, popřípadě takové žádosti vyhoví pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení

a) plnění úkolu za účelem zabránění zneužívání finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo k financování terorismu,

b) vytváření podmínek pro odhalování legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, nebo

c) ochrany utajovaných informací.

(4) Pokud by vyhověním žádosti o přístup k osobním údajům nebo sdělením o nevyhovění této žádosti, včetně odůvodnění, došlo k ohrožení podle odstavce 3, Úřad informuje subjekt údajů stejně jako ty žadatele, jejichž osobní údaje nezpracovává.

(5) Úřad nevyhoví žádosti o opravu nebo výmaz osobních údajů nebo omezení jejich zpracování, popřípadě vyhoví pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení podle odstavce 3. Pokud by sdělením o nevyhovění žádosti, včetně odůvodnění, došlo k ohrožení podle odstavce 3, Úřad žadatele informuje tak, aby takovému ohrožení předcházelo.

(6) Úřad neoznámí porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů, popřípadě oznámí pouze v takovém rozsahu, aby sdělením nedošlo k ohrožení podle odstavce 3.

Kontrola činnosti Úřadu

§ 31b

(1) Kontrolu činnosti Úřadu vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomuto účelu zřizuje stálou komisi podle zákona upravujícího jednací řád Poslanecké sněmovny (dále jen „stálá komise“), a vláda.

(2) Stálá komise se skládá nejméně ze 7 členů. Poslanecká sněmovna stanoví počet členů tak, aby byl zastoupen každý poslanecký klub ustavený podle příslušnosti k politické straně nebo politickému hnutí, za něž poslanci kandidovali ve volbách; počet členů je vždy lichý. Členem stálé komise může být pouze poslanec Poslanecké sněmovny.

(3) Stálá komise není oprávněna zasahovat do personálních pravomocí ředitele Úřadu a nahrazovat jeho řídicí činnost.

§ 31c

(1) Úřad předkládá stálé komisi a vládě zprávu o své činnosti za uplynulý kalendářní rok do 31. března následujícího kalendářního roku.

(2) Úřad poskytne stálé komisi na její žádost informaci o své činnosti.

(3) Ve zprávě podle odstavce 1 a informaci podle odstavce 2 se neuvádí identifikační údaje osob ani informace, na které se vztahuje mlčenlivost podle jiného právního předpisu²⁸⁾, a nelze v nich podat informaci o neukončeném šetření vedeném podle tohoto zákona, nebo o šetření vedeném na základě § 30 odst. 6 anebo předaném podle § 32, pokud by takový údaj mohl ohrozit činnost orgánu činného v trestním řízení nebo zpravodajské služby.

(4) Zprávu podle odstavce 1 a informaci podle odstavce 2 lze projednávat pouze na neveřejném zasedání stálé komise nebo uzavřeném jednání schůze vlády; stálá komise je projednává za účasti zástupce Úřadu.

(5) Členové stálé komise mohou vstupovat v doprovodu ředitele nebo jím pověřeného zaměstnance na pracoviště Úřadu.

§ 32

Nakládání s výsledky šetření

(1) Zjistí-li Úřad skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, podá oznámení podle trestního řádu a současně orgánu činnému v trestním řízení poskytne všechny související informace z výsledků vlastního šetření.

(2) Zjistí-li Úřad skutečnosti, které jsou významné pro výkon činnosti Policie České republiky, orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky, informuje o těchto zjištěních Policii České republiky, Generální finanční ředitelství nebo Generální ředitelství cel a poskytne mu všechny související informace z výsledků vlastního šetření, pokud poskytnutí takových informací není v rozporu s účelem tohoto zákona.

(3) Zjistí-li Úřad skutečnosti důležité pro ochranu významného hospodářského nebo finančního zájmu České republiky nebo Evropské unie, poskytne o tom informaci příslušné instituci, není-li poskytnutí této informace v rozporu s účelem tohoto zákona. Uplatní přitom ochranu oprávněných zájmů jiných osob podle § 39 odst. 4.

§ 33

Mezinárodní spolupráce

(1) V rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, nebo na základě vzájemnosti Úřad spolupracuje se zahraničními orgány a mezinárodními organizacemi se stejnou věcnou působností, zejména při předávání a získávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem.

(2) Za podmíněk, že informace budou užity pouze k dosažení účelu tohoto zákona a budou požívat ochrany alespoň v rozsahu tímto zákonem stanoveném, může Úřad spolupracovat i s dalšími mezinárodními organizacemi.

§ 34

Povolování výjimek

(1) Úřad na základě žádosti rozhodne, že finanční instituce, která některou z činností uvedených v § 2 odst. 1 písm. b) vykonává pouze příležitostně nebo ve velmi omezené míře a takovým způsobem, že je vyloučeno nebo značně omezeno její zneužití k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, nebude v souvislosti s touto činností považována za povinnou osobu podle tohoto zákona.

(2) Výjimka podle odstavce 1 se udělí, pokud

a) vykonávaná činnost je pouze doplňkovou činností, která přímo souvisí s hlavní činností povinné osoby, která jinak s výjimkou činností uvedených v § 2 odst. 2 písm. d) není povinnou osobou podle tohoto zákona, a je poskytována pouze v souvislosti s hlavní činností povinné osoby,

b) celkový roční obrat z této činnosti nepřesahuje 5 % z celkového ročního obrátu povinné osoby a současně nepřekročí částku, kterou Úřad v rozhodnutí stanoví s ohledem na druh činnosti,

c) je zajištěno, že hodnota jednotlivého obchodu nebo více obchodů v rámci činnosti uvedené v písmenu a) uskutečněných v průběhu 30 po sobě jdoucích dnů s tímž klientem nepřekročí částku 1 000 EUR.

(3) K žádosti podle odstavce 1 povinná osoba písemně doloží splnění podmínek v odstavcích 1 a 2.

(4) Výjimku podle odstavce 1 lze udělit i na dobu určitou. V rozhodnutí stanoví Úřad případně další povinnosti v rozsahu povinností povinných osob za účelem zabránění zneužití výjimky pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(5) Úřad výjimku udělí pouze tehdy, je-li při výkonu činnosti povinné osoby vyloučeno nebo značně omezeno nebezpečí jejího zneužití k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(6) Povinná osoba umožní dozorcímu úřadu (§ 35 odst. 1) v době trvání výjimky podle odstavce 1 kontrolu plnění stanovených podmínek a kontrolu, zda tato výjimka není zneužívána k činnostem, které by usnadňovaly legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu. Dozorčí úřady mají stejná oprávnění jako při provádění kontroly povinné osoby.

(7) Povinnost povinné osoby stanovená v § 18 a postup Úřadu vůči povinné osobě podle § 24 při provádění šetření

podezřelého obchodu nejsou rozhodnutím o výjimce podle odstavce 1 dotčeny.

(8) Výjimku podle odstavce 1 Úřad rozhodnutím odejme, jestliže

a) se významně změnilo hodnocení rizikovosti příslušné činnosti z hlediska možnosti zneužití k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, nebo

b) ten, komu byla udělena výjimka, porušil stanovené podmínky.

(9) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 8 nemá odkladný účinek.

HLAVA II

SPRÁVNÍ DOZOR

§ 35

Výkon správního dozoru

(1) Dozorčím úřadem pro správní dozor nad plněním povinností stanovených tímto zákonem povinnými osobami je Úřad, který současně kontroluje, zda nedochází k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu povinnými osobami. Kontrolu plnění povinností stanovených tímto zákonem dále provádí

a) Česká národní banka u povinných osob, vůči nimž vykonává dohled²¹⁾,

b) správní úřady s působností nad dodržováním zákona upravujícího hazardní hry u držitelů povolení k umístění herního prostoru uvedených v § 2 odst. 1 písm. c),

c) Česká obchodní inspekce u povinných osob uvedených v § 2 odst. 1 písm. i) a j).

(2) Úřad dále vykonává kontrolu plnění povinností podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾; Česká národní banka vykonává kontrolu plnění povinností podle uvedeného předpisu u povinných osob, vůči nimž vykonává dohled²¹⁾.

(3) Úřad poskytuje ostatním dozorčím úřadům informace z vlastní činnosti potřebné pro výkon správního dozoru nebo dohledu.

(4) Ostatní dozorčí úřady poskytnou Úřadu na vyžádání písemná stanoviska nebo jinou požadovanou součinnost.

(5) Pokud dozorčí úřad uvedený v odstavci 1 písm. a) až c) zjistí skutečnosti, které by mohly souviset s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, bez odkladu o tom informuje Úřad a sdělí mu současně všechny informace v rozsahu uvedeném v § 18 odst. 2.

(6) Dozorčí úřad uvedený v odstavci 1 písm. a) až c) uplatňuje při výkonu správního dozoru podle tohoto zákona svá dozorová oprávnění podle právních předpisů upravujících jeho působnost.

§ 36

Podnět k odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti

Zjistí-li Úřad, že právnická nebo fyzická osoba mající příjmy z podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti zvláště závažným způsobem nebo opětovně porušuje některou z povinností stanovených v tomto zákoně nebo uložených rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona, předloží podnět ke zrušení nebo odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti orgánu, který je podle jiného právního předpisu oprávněn o jeho odnětí rozhodnout. Tento orgán je povinen do 30 dnů ode dne doručení podnětu Úřad vyrozumět o svých opatřeních a o způsobu jeho vyřízení.

§ 37

Zvláštní ustanovení o správním dozoru u advokáta, notáře, auditora, soudního exekutora nebo daňového poradce

(1) Ustanovení této hlavy se na advokáty, notáře, auditory, soudní exekutory a daňové poradce nevztahují.

(2) Příslušná komora je povinna provést na základě písemného podnětu Úřadu kontrolu dodržování povinností vyplývajících z tohoto zákona advokátem, notářem, auditorem, soudním exekutorem nebo daňovým poradcem a uvědomit písemně Úřad o jejím výsledku v jím stanovené lhůtě.

ČÁST ČTVRTÁ

MLČENLIVOST

§ 38

Povinnost mlčenlivosti

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, jsou povinné osoby a jejich zaměstnanci, zaměstnanci Úřadu, zaměstnanci ostatních dozorčích úřadů a fyzické osoby, které jsou pro povinnou osobu. Úřad nebo jiný dozorčí úřad činné na základě jiné než pracovní smlouvy, povinny zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, týkajících se oznámení a šetření podezřelého obchodu, úkonů učiněných Úřadem nebo plnění povinností stanovených v § 24 odst. 1 nebo § 31c.

(2) Převedením osob uvedených v odstavci 1 na jinou práci, skončením jejich pracovněprávního nebo jiného smluvního vztahu k povinné osobě, Úřadu nebo jinému dozorčímu úřadu ani tím, že povinná osoba přestala vykonávat činnosti uvedené v § 2, povinnost mlčenlivosti nezaniká.

(3) O skutečnostech uvedených v odstavci 1 je povinen zachovávat mlčenlivost každý, kdo se o nich dozví.

(4) Zprostit osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 povinnosti mlčenlivosti je v odůvodněných případech oprávněn předseda vlády nebo v jednotlivých případech jim pověřený člen vlády.

§ 39

Výjimky z mlčenlivosti

(1) Povinnosti zachovávat mlčenlivost stanovené v § 38 se nelze dovolávat vůči

a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosu z trestné činnosti nebo financováním terorismu, anebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,

b) specializovaným policejním složkám pro vyhledávání legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, pokud jde o informace získané podle § 42 odst. 3,

c) zahraničnímu orgánu uvedenému v § 33 při předávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem, pokud to jiný právní předpis nezakazuje,

d) Policii České republiky, Generálnímu finančnímu ředitelství nebo Generálnímu ředitelství cel, pokud jde o skutečnosti, které jsou součástí informace uvedené v § 32 odst. 2,

e) dozorčím úřadům uvedeným v § 35 odst. 1 a příslušným orgánům profesních komor advokátů, notářů, auditorů, soudních exekutorů nebo daňových poradců,

f) správnímu orgánu, který plní úkoly v systému certifikace surových diamantů podle jiného právního předpisu,

g) správnímu orgánu oprávněnému vykonávat státní kontrolu nebo vést řízení o přestupku podle zákona o provádění mezinárodních sankcí,

h) orgánu oprávněnému podle jiného právního předpisu rozhodovat o odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti v případě, že Úřad předloží podnět k odnětí takového oprávnění,

i) finančnímu arbitrovi rozhodujícímu podle jiného právního předpisu ve sporu navrhovatele proti instituci,

j) osobě, která by mohla uplatnit nárok na náhradu škody způsobené postupem podle tohoto zákona, jde-li o následné sdělení skutečností rozhodných pro uplatnění takového nároku; povinná osoba může v tomto případě sdělit klientovi, že bylo jednáno podle tohoto zákona, až po dni, ve kterém bylo vykonáno rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení o odnětí nebo zajištění předmětu podezřelého obchodu nebo ve kterém skončila lhůta stanovená v § 20 odst. 7; v ostatních případech až po předchozím písemném souhlasu Úřadu,

k) soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení spory týkající se podezřelého obchodu nebo nároku na náhradu škody vzniklé v důsledku splnění povinnosti podle tohoto zákona,

l) Národnímu bezpečnostnímu úřadu, Ministerstvu vnitra nebo zpravodajské službě při provádění bezpečnostního řízení podle jiného právního předpisu²⁴⁾,

m) příslušné zpravodajské službě, jedná-li se o informace, které jsou významné pro plnění jejich úkolů v oblastech působnosti vymezených zákonem upravujícím zpravodajské služby,

n) správci daně při poskytování informací při plnění povinností stanovených daňovým řádem povinné osobě.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost stanovené v § 38 se, za předpokladu, že sdělené informace se použijí výhradně pro účely předcházení legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, nelze dovolávat při sdělování informací mezi

a) úvěrovými nebo finančními institucemi, včetně zahraničních úvěrových a finančních institucí, jestliže působí na území státu, který jim ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie, a pokud náleží do stejné skupiny ve smyslu zákona o finančních konglomerátech²⁵⁾,

b) povinnými osobami uvedenými v § 2 odst. 1 písm. e) a f) nebo osobami stejného typu působícími na území státu, který jim ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie, pokud vykonávají svou profesní činnost jako zaměstnanci nebo v obdobném pracovněprávní vztahu, v rámci též právnícké osoby a mezi právníckými osobami, které jsou spolu smluvně nebo personálně propojeny, nebo

c) úvěrovými nebo finančními institucemi, nebo mezi povinnými osobami uvedenými v § 2 odst. 1 písm. e) a f), nebo osobami stejného typu působícími na území státu, který jim ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie, a to v případech, které se týkají stejného klienta a stejného obchodu, a na nichž se podílí dvě nebo více osob, pokud jsou ze stejné profesní kategorie a vztahují se na ně rovnocenné povinnosti o zachování profesního tajemství a ochrany osobních údajů.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolávat v řízení podle zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(4) Výjimky uvedené v odstavci 1 písm. c) až n)

a) se uplatní jen v nezbytném nutném rozsahu podle účelu poskytované informace, a to zejména s ohledem na ochranu informací o oznamovateli podezřelých obchodů,

b) nelze uplatnit, pokud by poskytnutí informací mohlo zmařit nebo ohrozit šetření podezřelého obchodu nebo probíhající trestní řízení, nebo jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům osoby, jíž se informace týká, nebo účelu, pro který byla žádost podána.

§ 40

Zvláštní ustanovení o mlčenlivosti advokáta, notáře, auditora, soudního exekutora nebo daňového poradce

(1) Ustanovení této části se s výjimkou § 39 odst. 1 písm. e) a n) na advokáty a notáře nevztahují.

(2) Ustanovení této části se s výjimkou § 39 odst. 1 písm. e) a n) a odst. 2 na auditory, soudní exekutory a daňové poradce nevztahují.

(3) Advokát, notář, auditor, soudní exekutor a daňový poradce je však i ve vztahu ke klientovi povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech uvedených v § 38 odst. 1; to neplatí, pokud mají být tyto skutečnosti klientovi sděleny ve snaze odradit ho od zapojení se do nedovolené činnosti.

(4) Odstavce 1 až 3 se použijí i u jiných osob, na které se podle jiných právních předpisů vztahuje povinnost mlčenlivosti uložená advokátům, notářům, auditorům, soudním exekutorům a daňovým poradcům.

ČÁST PÁTÁ

PŘEŠHRANIČNÍ PŘEVOZY

§ 41

Oznamovací povinnost při přeshraničních převozech

(1) Fyzická osoba při vstupu do České republiky z oblasti mimo území Evropských společenství a při výstupu z České republiky do takové oblasti je povinna písemně oznámit celnímu úřadu dovoz a vývoz platných platidel v české nebo cizí měně, cestovních šeků nebo peněžních poukázek směnitelných za hotové peníze, cenných papírů na doručitele nebo na řad, jakož i dalších investičních nástrojů, které jsou podepsané, ale neobsahují jméno příjemce, v úhrnné hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší.

(2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 má rovněž právnická nebo podnikající fyzická osoba, která věci uvedené v odstavci 1 dováží nebo vyváží. Tuto povinnost za právnickou nebo podnikající fyzickou osobu plní fyzická osoba, která má tyto věci při sobě při překročení hranice území Evropských společenství.

(3) Osoba odesílající z České republiky mimo území Evropských společenství nebo přijímající odtud poštovní nebo jinou zásilku, která obsahuje věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší, je povinna oznámit celnímu úřadu tuto zásilku a zajistit, aby mu byla zásilka předložena ke kontrole.

(4) Oznamovací povinnost podle odstavců 1 až 3 má osoba i tehdy, pokud na území Evropských společenství dováží nebo z něj vyváží anebo v zásilce přijímá nebo odesílá v průběhu 12 po sobě jdoucích měsíců věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší. Oznamovací povinnost vzniká v době, kdy je osobě známo, že stanovené hranice bude dosaženo.

(5) V oznámení podle odstavců 1 až 4 se uvedou identifikační údaje oznamovatele, identifikační údaje vlastníka a zamýšleného příjemce přepravované věci, jsou-li oznamovateli známy, popis přepravované věci, údaje o původu věci a účelu dovozu nebo vývozu a trasa a způsob přepravy.

(6) Oznámení se podává na společném ohlašovací formuláři Evropské unie, jehož vzor je uveden v příloze k tomuto zákonu. Tiskopis společného ohlašovacího formuláře Evropské unie je k dispozici u celního úřadu; Úřad společný ohlašovací formulář Evropské unie, včetně všech jeho ostatních jazykových verzí zveřejněných Evropskou komisí, rovněž zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Osoba, která oznámení podává, odpovídá za správnost a úplnost v něm vyplněných údajů.

(7) Pro přepočítání jiné měny na euro podle odstavců 1, 3 nebo 4 se použije po celý kalendářní měsíc kurz vyhlášený Českou národní bankou a platný předposlední středu předchozího kalendářního měsíce. Celní úřad sdělí osobám na základě ústní žádosti výši kurzů pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 4. Hodnotou cenných papírů se rozumí jejich aktuální tržní cena, popřípadě cena stanovená podle kurzů na oficiálních trzích.

§ 42

Činnost celních orgánů

(1) Celní úřady kontrolují plnění oznamovací povinnosti stanovené v § 41.

(2) Celní úřady zaznamenávají a zpracovávají oznámení uvedená v § 41 včetně osobních údajů v nich uvedených. Za účelem výkonu kontroly podle odstavce 1 mohou zaznamenávat a zpracovávat i informace o převozu nebo zaslání věci, uvedené v § 41 odst. 1, v hodnotě nižší než 10 000 EUR.

(3) Celní úřady prostřednictvím Generálního ředitelství cel neprodleně zasílají Úřadu údaje o plnění oznamovací povinnosti stanovené v § 41 včetně případů, kdy došlo k porušení této povinnosti.

(4) Celní úřad může při zjištění porušení povinností stanovených v § 41 odst. 1 až 4 zajistit věci, kterých se porušení povinnosti týká. Proti rozhodnutí celního úřadu o zajištění věci není přípustné odvolání a je vykonatelné okamžikem jeho ústního vyhlášení tomu, kdo má věci u sebe. Písemné vyhotovení rozhodnutí se doručuje tomu, u koho byly věci zajištěny; o zajištění se dále vyrozumí stejnopisem rozhodnutí ten, kdo věci dováží nebo vyváží, a jejich majitel, pokud jsou tyto osoby rozdílné od toho, u koho byly věci zajištěny, a jsou-li celnímu úřadu známy.

(5) Osoba, které bylo rozhodnutí o zajištění věci podle odstavce 4 oznámeno, vydá věci celnímu úřadu. Nejsou-li zajištěné věci na výzvu celnímu úřadu vydány, mohou být tomu, kdo je má u sebe, odňaty. Osobě, která věci vydala nebo již byly odňaty, vystaví celní úřad o této skutečnosti potvrzení.

(6) Nebudou-li zajištěné věci k dalšímu řízení potřebné, nebude-li rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání a nepřichází-li v úvahu jejich použití na úhradu pokuty, nákladů řízení nebo exekuce, vrátí je celní úřad bez zbytečného odkladu osobě, která je vydala nebo již byly odňaty.

ČÁST ŠESTÁ

PŘESTUPKY

§ 43

Porušení povinnosti mlčenlivosti

(1) Povinná osoba, zaměstnanec povinné osoby, zaměstnanec Úřadu nebo jiného dozorčího úřadu anebo fyzická osoba, která je pro povinnou osobu, Úřad nebo jiný dozorčí úřad činná na základě jiné než pracovní smlouvy, se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti podle § 38 odst. 1 nebo 2.

(2) Fyzická osoba neuvedená v odstavci 1 se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti podle § 38 odst. 3.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jestliže tímto jednáním bylo znemožněno nebo ztíženo zajištění nebo odčerpání výnosu z trestné činnosti nebo umožněno financování terorismu.

§ 44

Neplnění povinností při identifikaci a kontrole klienta

(1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní povinnost identifikace klienta podle § 7,
- b) opakovaně nesplní povinnost kontroly klienta podle § 9,
- c) poruší zákaz uskutečnit obchod nebo navázat obchodní vztah podle § 15, nebo
- d) nesplní povinnost uchovávat údaje podle § 16.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b) lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) a d) lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

§ 45

Nesplnění informační povinnosti

(1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní informační povinnost podle § 24 odst. 1 nebo § 24a odst. 4,

b) nepředá relevantní informaci své pobočce nebo dceřiné společnosti podle § 24a odst. 1,

c) nepřijme odpovídající doplňková opatření k účinnému zvládnání rizika zneužití podle § 24a odst. 1, nebo

d) v rozporu s § 24a odst. 3 nezajistí dodržování předpisů jiného členského státu v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu svojí pobočkou nebo provozovnou působící v tomto jiném členském státě.

(2) Za přeštek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

§ 46

Nesplnění oznamovací povinnosti

(1) Povinná osoba se dopustí přeštku tím, že neoznámí Úřadu podezřelý obchod podle § 18 odst. 1.

(2) Za přeštek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

§ 47

Nesplnění povinnosti odložit příkaz klienta

(1) Povinná osoba se dopustí přeštku tím, že poruší povinnost odložit splnění příkazu klienta podle § 20 odst. 1.

(2) Povinná osoba se dopustí přeštku tím, že nesplní povinnost odložit splnění příkazu klienta nebo zajistit majetek na základě rozhodnutí vydaného Úřadem podle § 20 odst. 3.

(3) Za přeštek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

(4) Za přeštek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

§ 48

Nesplnění povinností k prevenci

(1) Povinná osoba, které je v § 21 odst. 2 uložena povinnost vypracovat písemně systém vnitřních zásad a nevztahuje se na ni výjimka podle § 21 odst. 3 nebo 4, se dopustí přeštku tím, že systém vnitřních zásad nevypracuje v rozsahu podle § 21 odst. 5 nejpozději ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou.

(2) Povinná osoba, které je v § 21 odst. 6 uložena povinnost doručit Úřadu nebo České národní bance systém vnitřních zásad a oznámení o jeho změnách, se dopustí přeštku tím, že systém vnitřních zásad nebo oznámení o jeho změnách nedoručí podle § 21 odst. 6, neodstraní ve stanovené lhůtě nedostatky nebo nepodá písemnou informaci o způsobu odstranění zjištěných nedostatků podle § 21 odst. 8.

(3) Povinná osoba, které je v § 21a odst. 2 uložena povinnost vypracovat písemně hodnocení rizik, se dopustí přeštku tím, že

a) nevypracuje hodnocení rizik ve stanoveném rozsahu nebo ve stanovené lhůtě, nebo

b) hodnocení rizik pravidelně neaktualizuje.

(4) Povinná osoba se dopustí přeštku tím, že

a) v rozporu s § 21 odst. 1 nezavede nebo neuplatňuje odpovídající strategie a postupy vnitřní kontroly a komunikace ke zmírňování a účinnému řízení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu identifikovaných v hodnocení rizik a k naplnění dalších povinností stanovených tímto zákonem, nebo

b) nezajistí proškolení zaměstnanců podle § 23.

(5) Úvěrová nebo finanční instituce se dopustí přeštku tím, že poruší povinnosti stanovené pro navazování korespondenčního vztahu podle § 25 odst. 1, 2 nebo 3.

(6) Povinná osoba uvedená v § 29 odst. 1 se dopustí přeštku tím, že vykonává činnost na základě poštovní smlouvy a za podmínek stanovených zákonem o poštovních službách, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky, bez osvědčení o způsobilosti podle § 29.

(7) Za přeštek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

(8) Za přeštek podle odstavců 4 až 6 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

§ 49

Porušení povinností při převodech peněžních prostředků

(1) Povinná osoba jako poskytovatel platebních služeb nebo jako zprostředkující poskytovatel platebních služeb se při převodu peněžních prostředků dopustí přeštku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾,

- a) nezajistí, aby převod peněžních prostředků doprovázely informace o plátcí a příjemci,
- b) nemá zavedeny efektivní postupy pro identifikaci chybějících nebo neúplných informací o plátcí a příjemci,
- c) nepřijme odpovídající opatření vůči poskytovateli platebních služeb plátce, který při převodu peněžních prostředků nezajistí, aby platba byla doprovázena informací o plátcí a příjemci, nebo
- d) nezpřístupní na vyžádání poskytovateli platebních služeb příjemce úplné informace o plátcí a příjemci v případech, kdy převod není doprovázen úplnou informací o plátcí a příjemci.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

§ 50

Neplnění oznamovací povinnosti při přeshraničních převozech

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní oznamovací povinnost při vstupu do České republiky z oblasti mimo území Evropských společenství nebo při výstupu z České republiky do takové oblasti podle § 41 odst. 1 nebo 4, nebo
- b) nesplní oznamovací povinnost při odeslání poštovní nebo jiné zásilky z České republiky mimo území Evropských společenství nebo přijetí takové zásilky z oblasti mimo území Evropských společenství podle § 41 odst. 3 nebo 4.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní oznamovací povinnost při vstupu do České republiky z oblasti mimo území Evropských společenství nebo při výstupu z České republiky do takové oblasti podle § 41 odst. 2 nebo 4, nebo
- b) nesplní oznamovací povinnost při odeslání poštovní nebo jiné zásilky z České republiky mimo území Evropských společenství nebo přijetí takové zásilky z oblasti mimo území Evropských společenství podle § 41 odst. 3 nebo 4.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

Společná ustanovení k přestupkům

§ 51

zrušen

§ 51a

(1) Za přestupek povinné osoby podle § 43 až 49 může správní orgán uvedený v § 35 odst. 1 s přihlédnutím k povaze a závažnosti, jakož i k dalším okolnostem spáchaného přestupku, uložit též správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

(2) Správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku spočívá v uveřejnění výrokové části pravomocného rozhodnutí o přestupku na internetových stránkách Úřadu po dobu 5 let.

(3) Správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku nelze uložit, pokud se má za to, že by tím došlo k ohrožení stability finančních trhů.

§ 52

(1) Přestupky podle tohoto zákona, s výjimkou přestupků podle § 50, projednává orgán uvedený v § 35 odst. 1, který porušení zákona zjistil.

(2) Přestupky podle § 50 projednává celní úřad. Přestupek podle § 50 odst. 1 může příslušný celní úřad postoupit k projednání celnímu úřadu, v jehož územním obvodu má pachatel přestupku trvalý pobyt.

(3) Není-li ve lhůtě splatnosti pokuta zaplácena, celní úřad může na její úhradu použít zajištěné věci uvedené v § 41 odst. 1, 3 a 4, pokud je zjistil.

§ 52a

(1) Úřad vede evidenci zahájených a ukončených řízení o přestupcích podle § 43 až 49 (dále jen "evidence").

(2) Příslušný dozorcí úřad, který zahájil řízení o přestupku podle § 43 až 49, sdělí Úřadu za účelem zápisu do evidence následující údaje:

- a) datum zahájení řízení o přestupku,
- b) identifikační údaje podezřelého z přestupku,
- c) zákonné označení přestupku,

d) popis skutku, v němž je přestupek spatřován, a

e) označení orgánu, který vede řízení o přestupku.

(3) Po pravomocném ukončení řízení o přestupku podle § 43 až 49 příslušný dozorcí úřad sdělí Úřadu za účelem zápisu do evidence údaj o způsobu ukončení řízení a zároveň mu zašle stejnopis pravomocného rozhodnutí o přestupku.

(4) Evidence je vedena elektronicky. Údaje z evidence poskytne Úřad dozorcímu úřadu uvedenému v § 35 odst. 1 pro plnění úkolů vyplývajících z předmětu jeho činnosti na vyžádání nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Úřad průběžně sleduje jednotlivě vedená řízení o přestupcích podle § 43 až 49 a na vyžádání dozorcích úřadů je informuje o předchozích řízeních vedených s tímž subjektem a řízeních s podobným předmětem.

§ 53

Podle jiného právního předpisu²⁶⁾ se projedná jednání, které má znaky přestupku podle § 43 až 48, dopustí-li se jej advokát, notář, auditor, soudní exekutor nebo daňový poradce jako povinná osoba. Dozorcí úřad uvedený v § 35 odst. 1 bezodkladně odevzdá věc k projednání orgánu příslušnému podle takového jiného právního předpisu a na jeho žádost učiní nezbytná šetření k zajištění důkazních prostředků.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 54

(1) Povinnosti, které tento zákon ukládá povinným osobám, se vztahují pouze k činnostem, které jsou předmětem jejich podnikání nebo jimi poskytovaných služeb.

(2) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, mají povinné osoby uvedené v § 2 odst. 2 písm. a) a b) práva a povinnosti, které tento zákon stanoví pro příslušný typ povinné osoby uvedené v § 2 odst. 1.

(3) Částkou uvedenou v eurech, nestanoví-li tento zákon jinak (§ 41 odst. 7), se pro účely tohoto zákona rozumí odpovídající hodnota v jakémkoliv měně stanovená podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou a platného pro den, ve kterém je plněna povinnost podle tohoto zákona; pokud tento kurz ještě není v tomto dni k dispozici, použije se kurz platný pro předchozí den.

(4) Je-li platba rozdělena na několik samostatných plnění, je hodnotou obchodu nebo platby jejich součet, jestliže spolu tato plnění souvisí.

(5) Platba vysoce hodnotnými komoditami, jako jsou zejména drahé kovy nebo drahé kameny, se považuje za platbu v hotovosti.

(6) Povinná osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet nabízejí její produkty nebo služby třetí osoby, zajistí, aby tyto osoby uplatňovaly postupy k předcházení legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu ve stejném rozsahu jako tato povinná osoba.

(7) Smlouva o účtu, jednorázový vklad, pojistná smlouva a poskytování platebních služeb prostřednictvím elektronických peněz nebo veřejné mobilní sítě je pro účely tohoto zákona vždy obchodním vztahem.

(8) Povinnosti a omezení vztahující se k politicky exponovaným osobám uplatní povinná osoba ještě nejméně po dobu 12 měsíců ode dne, kdy politicky exponovaná osoba přestala vykonávat příslušnou funkci; vždy však do doby, než povinná osoba na základě hodnocení rizik vyloučí u klienta riziko specifické pro politicky exponované osoby. Po tuto dobu se ve stejném rozsahu uplatní také vůči klientovi, jehož skutečným majitelem je politicky exponovaná osoba, a vůči osobě, o níž je povinné osobě známo, že jedná ve prospěch politicky exponované osoby.

(9) Ustanovení vztahující se ke klientovi se přiměřeně použijí i vůči osobě jednající jménem klienta.

§ 55

(1) Řízení vedené podle tohoto zákona je vždy neveřejné.

(2) Na základě přijatého oznámení podezřelého obchodu nebo jiného podnětu provádí Úřad šetření, ve kterém postupuje bez zbytečných průtahů.

(3) Po ukončení šetření Úřad bez zbytečného odkladu vhodným způsobem vyrozumí o této skutečnosti toho, kdo podal oznámení podezřelého obchodu. Jiná osoba se o šetření a jeho ukončení nevyrozumívá.

(4) Zaměstnanci Úřadu se při výkonu činností podle tohoto zákona prokazují služebním průkazem, jehož vzor stanoví vyhláškou Ministerstvo financí.

§ 56

zrušen

§ 57

Přechodná ustanovení

(1) Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona, s výjimkou řízení o přestupku nebo jiném správním deliktu, spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud je předchozí právní úprava pro obviněného příznivější.

(2) Osoba, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonává činnost na základě poštovní smlouvy a za podmínek stanovených zákonem o poštovních službách, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky, může v této činnosti bez osvědčení o způsobilosti podle § 29 pokračovat nejdéle po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d), h) a i), která má vypracovaný systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření podle dosavadních právních předpisů, vypracuje do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření ve smyslu § 21 odst. 2.

(4) Úvěrová instituce, finanční instituce uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodech 5, 6, 10 a 11 a povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. c), která má vypracovaný systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření podle dosavadních právních předpisů, doručí do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ministerstvu systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření vypracovaný ve smyslu § 21 odst. 2.

§ 58

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.
2. Vyhláška č. 343/2004 Sb., kterou se stanoví vzor tiskopisu podle § 5 odst. 5 zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.
3. Vyhláška č. 344/2004 Sb., o plnění oznamovací povinnosti podle zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.
4. Vyhláška č. 283/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 344/2004 Sb., o plnění oznamovací povinnosti podle zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.

§ 59

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

Příloha 1

FORMULÁŘ PRO OHLÁŠENÍ PENĚŽNÍ HOTOVOSTI

Obrázek 377-2012.jpg
[Plná velikost obrázku](#)

Příloha 2

Demonstrativní výčet faktorů možného vyššího rizika podle § 21a odst. 1 a § 30a odst. 2

1. Rizikové faktory klienta:

- a) obchodní vztah je realizován za neobvyklých okolností,
- b) klient je usazen v zeměpisné oblasti s vyšším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3,
- c) právnická osoba, svěřenský fond nebo jiné právní uspořádání bez právní osobnosti je osobním nástrojem držby aktiv,
- d) klient je obchodní korporací, v níž mohou působit pověření akcionáři nebo společníci nebo která vydává akcie ve formě na doručitele,
- e) klient při své podnikatelské činnosti ve velké míře využívá hotovost, nebo
- f) vlastnická struktura klienta se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze jeho obchodní činnosti.

2. Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

- a) využívání služeb privátního bankovníctví,
- b) využívání produktů nebo transakcí, které by mohly napomáhat anonymitě,
- c) obchodní vztahy nebo transakce bez osobní přítomnosti klienta nebo za něj jednající fyzické osoby a bez určitých bezpečnostních opatření, jako jsou například elektronické podpisy,
- d) přichozí platby od neznámých nebo nespřízněných třetích osob, nebo
- e) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové nebo již existující produkty.

3. Faktory zeměpisného rizika:

- a) země, které byly orgány Evropské unie nebo mezinárodními institucemi, zabývajících se opatřeními proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, financování terorismu nebo šíření zbraní hromadného ničení označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu, nebo se podílí na nelegálním šíření zbraní hromadného ničení,
- b) země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti,
- c) země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná omezující opatření uložená například Evropskou unií nebo Organizací spojených národů, nebo
- d) země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí identifikované teroristické organizace.

Vybraná ustanovení novel

Čl.LVI zákona č. 420/2011 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Osvědčení o způsobilosti vydané Ministerstvem financí podle dosavadních právních předpisů se považuje za osvědčení vydané podle zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Správní delikty podle § 44 odst. 4, § 45 odst. 4, § 46 odst. 3, § 47 odst. 5, § 48 odst. 8 nebo § 49 odst. 3 zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, spáchané do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o kterých nebylo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto, se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

3. Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neukončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl.II zákona č. 368/2016 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d) a h) zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zajistí, že její řídicí orgán schválí v souladu s § 21 odst. 2 zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, písemné hodnocení rizik vypracované podle § 21a zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Hodnocení rizik podle bodu 1 doručí úvěrová instituce, platební instituce, instituce elektronických peněz, finanční instituce uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 11 zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, Finančnímu analytickému úřadu do 30 dnů ode dne jeho schválení podle bodu 1. Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodech 1 až 4 zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, má tuto povinnost vůči České národní bance.

3. Řízení a postupy, které přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebyly Ministerstvem financí ukončeny, dokončí Finanční analytický úřad podle zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům České republiky zařazeným ve Finančním analytickém útvaru Ministerstva financí přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Finanční analytický úřad.

5. Státní zaměstnanec ve služebním poměru podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zařazen na služebním místě ve Finančním analytickém útvaru Ministerstva financí, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem ve služebním poměru zařazeným ve Finančním analytickém úřadu; ředitel Finančního analytického úřadu do 10 pracovních dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodne o zařazení státního zaměstnance na služební místo; platové zařazení státního zaměstnance se nemění.

6. Státní zaměstnanec ve služebním poměru podle zákona č. 234/2014 Sb., který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona jmenován na služebním místě představeného ve Finančním analytickém útvaru Ministerstva financí, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona státním zaměstnancem a představeným ve služebním poměru zařazeným na služebním místě představeného ve Finančním analytickém úřadu; ředitel Finančního analytického úřadu do 10 pracovních dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodne o jmenování státního zaměstnance na služební místo představeného; platové zařazení státního zaměstnance se nemění.

7. Státní zaměstnanec ve služebním poměru podle zákona č. 234/2014 Sb., který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona jmenován na služebním místě ředitele Finančního analytického útvaru Ministerstva financí, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ředitelem Finančního analytického úřadu; platové zařazení státního zaměstnance se nemění. Státní zaměstnanec uvedený ve větě první může vykonávat službu na služebním místě ředitele Finančního analytického úřadu, nejdéle však do doby, než bude toto služební místo obsazeno na základě výběrového řízení, které vyhlásí státní tajemník v Ministerstvu financí do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; ustanovení § 186 odst. 4 věty druhé zákona č. 234/2014 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se použije obdobně.

8. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, včetně práv a ostatních majetkových hodnot, se kterými bylo příslušné hospodařit Ministerstvo financí v rozsahu potřebném pro činnost Finančního analytického útvaru Ministerstva financí, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Finanční analytický úřad.

9. Závazky a pohledávky státu, jakož i práva a povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů, které souvisejí s Finančním analytickým útvarem Ministerstva financí, plní a vykonává ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona Finanční analytický úřad.

10. Právnícká osoba zapsaná do obchodního rejstříku oznámí do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona rejstříkovému soudu údaje o skutečném vlastníkovi podle § 118e zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Ostatní zapsané právnické osoby oznámí údaje o skutečném vlastníkovi podle § 118f zákona č. 304/2013 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES.

2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006.

3) Zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku.

4) § 91 až 115 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

5) § 4 zákona č. 256/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7) § 2 odst. 1 písm. v) zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.

8) § 81 a násl. zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

9) § 502 občanského zákoníku.

10) § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

11) § 1 odst. 1 zákona č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění zákona č. 80/2004 Sb.

12) § 93 trestního zákona.

13) § 95 trestního zákona.

14) Čl. 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (2002/475/SVV).

15) § 89 odst. 8 trestního zákona.

16) § 214 až 302 občanského zákoníku.

17) § 2 zákona č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí.

- 18) Zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských států Evropské unie na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 19) Zákon č. 124/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847.
- 21) Například § 44 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.
- 22) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 358/1992 Sb.
- 23) § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 358/1992 Sb.
- 24) Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 25) Zákon č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dozoru nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, institucemi elektronických peněz, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), ve znění pozdějších předpisů.
- 26) Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 358/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 27) § 5 zákona č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
- 28) Například § 38 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, § 19 zákona č. 377/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 21 zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 29) Například vyhláška ministra zahraničních věcí č. 61/1974 Sb., o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 96/1975 Sb., o Úmluvě o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o jejich zničení, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 14/2009 Sb. m. s., kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí vyhlášené pod č. 94/1997 Sb. o přijetí Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a o jejich zničení.
- 30) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES.
- 31) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).
- Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.
- 32) § 74 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).
- 32) Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.
- 33) Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů.
- 34) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
- 35) Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).
- 36) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.
- 37) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 38) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.